

நாகரி

2 வியல் மஞ்சி

1991

48

23 - 3 - 1991
பகு

சங்புமார் -

தொ - மாசி

விலை ரூபா: 8/-

‘நான் வளர்ந்தால் நான் வளர்வோம்!’

சுகாதார முறையில்

உடல் சுகத்தீற்கு அருமருந்தாகவும்
உங்கள் வீருந்தினரை மகிழ்வீக்கவும்
அருந்த உகந்தது !

தோலகட்டி தயாரிப்புக்கள்

★ ரெங்கிளிரசம் ★ முந்தீரிகைரசம் ★ மாதுளீரசம்
★ நன்னாரிரசம் ★ ஊறுகாய் ★ குருதைலம்
செபமாலை, புனிதர்களின் வரவணீக்கங்கள்,
'நான்' ஸீயீடுகள்.

இன்னும் பல பொருட்களை நீங்கள் யாழ் நகரிலேயே தடையின்றி
பெறுவதற்கு ஓர் நிலையம் கீழ்க்காணும் முகவரியில்
ஆரம்பித்துள்ளது.

உண்மையான அசல் தோலகட்டி தயாரிப்புக்களைப் பெற
இன்றே நாடுங்கள்

தோலகட்டி விற்பனை நிலையம்

37, கோவில் வீதி,

[ஆஸ்பத்திரி வீதி – கோவில் வீதிச் சந்தி]

பாழ்ப்பாணம்.

கியக்குனர்:

செபமாலைதாசர் ஆச்சிரமம், அருள் ஆச்சிரமம்,

தோலகட்டி,

வகாவிளான்.

5, ரெம்பிள் ரேட்,

யாழ்ப்பாணம்.

புதுயுகம் படைப்பதற்குத்தான்!

ஆதவன் ஒளி மங்கியிட்டா?
 ஆண்டவன் அருள் மறைந்து யிட்டா?
 ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் எம்மண்ணில் முடிகின்றனரே,
 இதற்கு முடிவே இல்லையா?
 சொல்லடி, செல்லடி, பம்பர் அடி என்று அடிமேல் அடிபட்டு
 அடிமைகளாய் அல்லற்படுவதான் எம்மவர் கதியா?
 இல்லை..... இல்லை..... இல்லை.....!
 எம்மவர் சிந்திய இரத்தம் வெறும் மண்ணிற்குப் பசனையல்ல.
 அது உரமாவது, புதுவாழ்வு மலர்வதற்குத்தான்
 அவர்கள் தம்மைப் பலியாக்கியது,
 ஒரு புதுயுகம் படைப்பதற்குத்தான்.
18
 ஆம் — சமத்துவம், சுகோதாச்துவம், சுதந்தீம்
 நிறைந்த ஒரு சமூகம்
 மனிதத்தை மதிக்கும் அறநிரல், அன்பு, உண்மை,
 ஊட்டம் பெறும் ஒரு சூழல்—
 உரிமைகளை, உறவுகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கும்
 புதியதோர் உலகு
 உதயமாகும் காலம் வெகு நூற்கில் இல்லை.
 ஆரோக்கியமான இலட்சியத்தையுடைய
 எந்தவொரு போராட்டமும் தோல்வியைத் தழுவ முடியாது.
 ஆற்றல்மிக்க எம் உடன் கீறப்புகளின்
 ஆளுமைப்பலத்தோடு ஆன்மபலமும் இணைந்த நிலையில்,
 அடிமைத்துவ சவர்களை உடைத்தெறிவோம்
 ஆற்றல்மிகு சமுதாயத்தை உருவாக்குவோம்
 இதயங்களில் நுழைக்கக்கையை வீதைத்திடுவோம்
 உயர்வான உலகினையே மலரவைப்போம்!

— ஆசிரியர்

ஆசிரியர்:

வின்சன்ற் பற்றிக் O. M. I., B. A.

இணை ஆசிரியர்:

எஸ். பேமியன் O. M. I., M. A.

துணை ஆசிரியர்கள்:

ஞோசப் பாலர்

ரி. வினிபிரட்

எஸ். அன்புராஜ்

கு. அ. பொன்சியன்

தொடர்பு:

எம். எம். நிக்ஸன்

எஸ். அல்றின்

பி. இழுஜின்

அமைப்பு:

எஸ். அந்தோனிமுத்து

வி. ஏ. ஜெரேம்

பே. ரட்னராஜ்

அ. அமலதாஸ்

அச்சமைப்பு:

மணி ஒசை

விநியோகம்:

ஐ. வென்ஸஸ்லஸ்

ம. ரவிராஜபுத்திரன்

பொருளாளர்:

வி. ஜெயசிங்கம் O. M. I.

ஆலோசகர்:

வோ. வ. இராயப்பு

O. M. I., S. T. D.

தனிப்பாதி ரூ: 8 - 00

'நான்' ஆசிரியர்

வசந்தகம்

சுவாமியார் வீதி

கொழும்புத்துறை

யாழ்ப்பாணம்

1991 தை - மாசி

உள்ளே.....

உள்ப்பாதுகாப்புத் தீரைகள்
— லம்போதரன்

தாயுமாகி நின்றாள்!
— ஆனந்தி

சமுதாய மாற்றமும்
இன்றைய இளைஞரின்
எதிர்பார்ப்புகளும்
— யோ. வ. இராயப்பு, மா. ம. தி.
உந்தலும் உணர்வும்
— சாவி

நிலக்கண்கள்
கழிலக்கண்கள்
— பி. ஏ. சி. ஆனந்தராஜா
சிந்திப்போம்
செயலாற்றுவோம்
— ரி. எம். அன்ரனிப்பிள்ளை
அதிர்ச்சியின் ஒலி
கிரு வகைப்படும்
— ஏ. பி. வி. கோமஸ், பி. ஏ.
அடிமை வீலங்கு
உடையட்டும்
— மீசாலையூர் கமலா

குழந்தையின் அறிவு வீருத்தி
— எஸ். பேமியன், அ. ம. தி.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 50 - 00
(தபாற செலவுடன்)

அடுத்து வரும் இதழ்:

விவேகம்

உங்கள் ஆக்கங்களை உடன் எழுதி
அனுப்புங்கள்!

உள்பாதுகாப்புத் திரைகள்

EGO DEFENCE MECHANISMS

— ஸம்போதான்

மனமானது பயம், பதற்றம், மூர்க்கம், பகைமை உணர்வு, பழி வாங்கும் உணர்வு, ஏமாற்றங்கள் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்த வும், இவைகளினால் வரும் அபாயங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் வேண்டி, கையாளும் கவசங்களே உள்பாதுகாப்புத் திரைகள் ஆகும். இவை இயல்பாகவே மனதிலிருந்து தோன்றி, தானாகவே இயங்கி. மனப்போராட்டத்தை உருவாக்கும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளிடையே மனத்தை அமைதியாகப் பேண முயற்சிக்கின்றன. ஒரு நாடானது அந்நியப்படையெடுப்புகளிலிருந்தும் உள்நாட்டுக் கொந்தளிப்புகளிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் பாதுகாப்புப்படைகளை எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்கின்றதோ, அவ்வாறே, மனிதனும், தனக்குப் பிரச்சினைகள் வரும் பொழுது அவற்றைச் சமாளிக்கவும், கட்டுப்படுத்தவும் வேண்டி இவ்வித உள்பாதுகாப்புத் திரைகளை அணிந்து கொள்கின்றான்.

பொதுவாக நாம் எல்லோருமே இவ்வாறான உள்பாதுகாப்புத் திரைகளை நாளாந்தம், பல சந்தர்ப்பங்களில் பிரயோகிக்கின்

றோம். உதாரணமாக நாம் தெருவில் அவசர அலுவலாக நடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது எதிரில் வரும் எமது நண்பர் ஒருவர், “என்னப்பா, நீண்ட நாளாக உண்ணைக் காணவில்லையே? சுகமாய் இருக்கிறாயா?” என்று சம்பிரதாயமாக விசாரிக்கிறார். உடனே நாம் நின்று, “பாரப்பா, என்னுடைய கவலைகளை...” என்று உண்மையாக ஆரம்பித்து விட்டால், கேட்டவருக்கே, “என்டாப்பா விசாரித்தோம்?” என்று அலுத்து விடுவதுடன் நாம் எமது அலுவல்களைக் கவனிக்க முடியாத நிலையும் ஏற்படக் கூடும். ஆகவே, அவர் அவ்வாறு விசாரிக்கும் போது நாமும் உண்மை நிலை எப்படியிருந்த போதிலும், சம்பிரதாயமாக “ஓமோம், நல்ல சுகமரக இருக்கிறோம். உங்கள் சுகம் எப்படி?” என்று பதிலுக்குக் குசலம் விசாரித்து விட்டுப் பிரிக்கிறோம். இதன்போது நாம் கொண்டது ஒரு உள்பாதுகாப்புதிரை ஆகும்.

மனிதன் இவ்வாறான உள்பாதுகாப்புத் திரைகளை அணிந்து கொள்வது இயல்பே ஆகும். அதில் தவறேதும் இல்லை. ஆயினும்,

நான் 3

நாம் இவ்வாறான திரைகளை அணிகின்றோம் என்பதனை நாம் உணர்ந்திருப்பதும், அவற்றை அவ்வசெய்திருப்பங்களில் இனக்கண்டு கொள்வதும் அளவோடு கையாள்வதும் அவசியமாகும். தவறின், தான் அணியும் உள்பாதுகாப்புத்திரையே நாமாக ஆகி, நமது ஆளுதன்மையை (ஆளுமையை)ப் பாதிக்கின்றது. நமது மனதில் சிக்கல்களையும், கொந்தளிப்புகளையும் உண்டு பண்ணுகிறது. நாள்டவில் நாம் புத்தளர்ச்சியும், மனநோயும் உண்டாகும் அபாயமும் ஏற்படக் கூடும்.

நாம் பல வகையான திரைகளைப் பாவிக்கின்றோம். உண்மையை மறுதலித்தல் (Denial of Reality), கற்பணையில் சஞ்சரித்தல் (Fantasy), அடக்குதல் (Repression), பின்னடவு (Regression), நொண்டிச்சாக்கு (Rationalisation), பிறர் மேல்சாற்றுதல் (Projection), பெயர்ச்சி (Displacement), இழப்பீடு (Compensation), மாற்று (Substitution), எதிரவிளைவு காட்டல் (Reaction Formation), உணர்ச்சிமேம்பாடு (Sublimation), உணர்ச்சிகளில் ஈடுபடத் தடை (Emotional Insulation) தன்னினைப்பு ஆகியன நாம் அதிகமாக உபயோகிக்கும் உள்பாதுகாப்புத் திரைகள் ஆகும்.

1. உண்மையை மறுதலித்தல்

பிரச்சினை ஒன்று உள்ளது என்பதை முற்றாக மறுதலிப்பது அல்லது பிரச்சினையின் முக்கியத்

துவத்தை அல்லது பாதிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது போன்ற வை இந்த உள்பாதுகாப்புத் திரையின் குணங்களாகும்.

ராஜனின் காதலை சீதா நிராகரித்து விட்டாள். அவமானத்தால் பாதிப்புற்ற இந்நிலையில், தான் சீதாவைக் காதலிக்க என்னவே இல்லை என்று ராஜன் மறுக்கின்றான்.

ராஜம்மாவிற்கு புற்று நோய் பீடித்துள்ளதை வைத்தியர் தெரிவிக்கின்றார். இப்போது, ராஜம்மா இதே மாதிரி நோய்க்குறிகள் வேறு நோயின் அறிகுறிதான்றும் இந்த வைத்தியருக்கு நோயைச் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க தெரியாது என்றும் தன்னுடைய நோயை மறைக்கின்றான். இவை போன்றவை, உண்மையை மறுதலிப்பதற்கு உதாரணங்களாகும்.

2. கற்பணையில் சஞ்சரித்தல்

நாம் விரும்புவதையும், தேடுவதையும் அடைந்ததாகக் கற்பணைசெய்து திருப்தி கொள்வது இந்த உள்பாதுகாப்புக்கவசத்தின் குணமாகும். இவ்வாறு கற்பணையில் சஞ்சரிப்போரில், சந்தோஷிக்கும் சற்பணையில் சஞ்சரிப்போரும், துன்புறும், கற்பணையில் சஞ்சரிப்போரும் உள்ளனர்.

சந்தோஷிக்கும் கற்பணையில் சஞ்சரிப்போன் தன்னை வல்லவனாக, தெரியசாலியாக, அழகனாக, ஆற்றல் வாய்ந்தவனாக, பிறரால் மெச்சப்படுவோனாக,

பாராட்டப்படுவோனாக தான் விரும்பியவாறு தன்னைக் கற்பணையில் காண்கிறான். இக் கற்பணையினால் தன்னைத் துன்புறுத்து வோர்களை இவன் அடக்கி ஒடுக்கி அழிக்கிறான்.

துன்புறும் கற்பணையில் சஞ்சரிப் போன் கற்பணையில் விதியின் விளையாட்டால் தான் இத்தகைய இயலாத் நிலையில் இருப்பதாக வும் மற்றவர்கள் தன் துன்பத்தைக் காணும் போது தன்மேல் இரக்கமும் பரிவும் காட்டுவதாக வும் கற்பணை செய்கின்றான். இக் கற்பணையினால் இவன் திருப்தியுறுகின்றான்.

3. அடக்குதல்

மனிதர்கள் சில உணர்ச்சிகளை எண்ணங்களை தகாத எண்ணங்களாகவோ, அவமானகரமான வையாகவோ கருதி, தமது மனதில் அவற்றை அடக்க முயலுகின்றனர். இவ்வாறு அடக்க முயலுகின்ற உணர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் பாலியல் சம்பந்தமான வையே.

மனதுள் அடக்கப்பட்ட இந்த உணர்ச்சிகள் எந்த வகையிலாவது வெளிப்படத் துடிக்கின்றன. இவ்வாறு உயிரோடு புதைக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளே மனக் குழப்பங்களாகவும், உளவியல் சார்ந்த உடல் நோய்களாகவும், மனநோய்களாகவும் வெடித்தெழுகின்றன.

4. பின்னடவு

20 வயதுப் பருவப் பெண் குடும்பத்தில் பெற்றோரின் சச்சரவு

களாலும் விவாகரத்தாலும் பாதுகப்பட்டு மனப்போராட்டங்களிலிருந்து மீள வழி தெரியாமல், தான் சந்தோசமாகக் கழித்த குழந்தைப் பருவத்துக்கே தன்னைப் பின்னடையச் செய்கிறாள். குழந்தைபோல உடையணிற்து கொள்வதோடு, குழந்தைப் பருவத்துச் செயல்களான படுக்கையில் சிறுநீர் கழித்தல், விரல் சூப்புதல், மழைப் பேச்சு போன்ற குழந்தைச் செயல்களையும் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

இவ்விதமான உளப்பாதுகாப்புத் திரை, பின்னடவு என அழைக்கப்படுகின்றது. இது நாளைடைவில் மனநோயாக உருவாகவும் வாய்ப்பு உண்டு.

5. நொண்டிச் சாட்டு

தன்னுடைய இயலாமைக்கு அல்லது தவறான செயல்களுக்கு உண்மை போலத் தோன்றும் காரணங்களை நொண்டிச்சாட்டாகக் கூறுதலும் உளப் பாதுகாப்புத் திரை ஆகும். இப்படியான சாட்டுகளுக்குச் சிலர் அறிவு சார்ந்த விளக்கமும் கொடுக்க முற்படுகின்றனர்.

“விழித்திருந்து படிப்பதற்காகப் புதைக்கிறேன்!” என்று கூறும் மாணவரும், “உடல் உழைப்பினால் ஏற்படும் அயற்சியைப் போக்குவதற்காகக் குடிக்கிறேன்!” என்று கூறும் உழைப்பாளியும், “விளையாட்டு ஆர்வத்தினால் கல்வியில் குறைந்துவிட்டேன்” என்று கூறும் மாணவரும், இந்த நொண்டிச்சாட்டு என்னும் திரையையே பாவிக்கின்றனர்.

6. பிறர்மேல் சாற்றுதல்

தான் கொண்டுள்ள தவறான எண்ணங்கள், உணர்வுகள் முதலானவற்றை பிறர் கொண்டுள்ள தாகக் கூறுவது இப் பாதுகாப்புத் திரையின் இயல்பாகும். இன்னொருவரை கற்முகன் என்று பழித்துரைப்பதும், மற்றை யோரை எமாற்றுப் பேர்வழிகள் என்று குற்றம் சாட்டுவதும் இந்தப் பாதுகாப்புத் திரையின் மற்றைய அம்சங்களில் சிலவாகும்,

7. பெயர்ச்சி

தன் கோபத்தையோ, துக்கத்தையோ, ஆததிரத்தையோ அதற்குக் காரணமானவரிடம் காட்ட முடியாதபோது, அவற்றை மற்ற வர்கள்மேல் காட்டுதலே பெயர்ச்சி எனப்படும் உள்ப் பாதுகாப்புத் திரை ஆகும். மேலதிகாரி திட்டியதற்காக கோபமுற்ற அலுவலர் வீடு வந்ததும், மனைவியைச் ‘‘சமையல் சரியில்லை! ’’ என்று திட்ட, மனைவி பிள்ளையைப் ‘‘புழுதி அளைகிறாள்! ’’ என்று திட்ட, பிள்ளை, தான் விளையாடும் பொம்மையைப் பிய்த்து ஏறிகிறது. இங்கு பெயர்ச்சி எனப்படும் உள்பாதுகாப்புத் திரை ஒரு தொடராகச் செயற்படுகிறது.

8. இழப்பிடு

தாழ்வு மனப்பாங்கு கொண்ட வர் அதற்கு ஈடாகப் பிற துறைகளில் சிறப்படைய முயல்வதே இழப்பிடு ஆகும். படிப்பில் திறமை

குறைந்த மாணவன், விளையாட்டில் கூடிய கவனம் எடுப்பதும், அழகு அல்லது கவர்ச்சி குறைந்த பெண் கள், கவல, சமையல் போன்றவற்றிலோ கல்வியிலோ அதிக கவனம் செலுத்துவதும் இதற்கு எளிய உதாரணங்களாகும்.

9. மாற்று

தனக்கு விருப்பமான ஒன்றை அடைய முடியாததால் ஏற்படுகின்ற ஏமாற்றத்தையும், துக்கத்தையும் குறைப்பதற்காக, கிடைக்கும் வேறொன்றின் மூலம் ஆறுதல் பெறுதலே மாற்று எனப்படும் உள்பாதுகாப்புப் திரை ஆகும்.

10. எதிர் விளைவு காட்டல்

மனதில் தோன்றும் விரோதமான எண்ணங்களை அடக்குதல் மூலம் கட்டுப்படுத்துவதோடு அல்லாமல் அந்த விரோதமான எண்ணத்திற்கு நேர்மாறான எண்ணங்களை உருவாக்கி செயல்களாக வெளிப்படுத்தலை எதிர்விளைவு காட்டல் என்னும் உள்பாதுகாப்புக் கவசம் ஆகும். தன் தாயிடம் பகைமையுணர்ச்சி கொண்ட மகன், இவ்விதமான பகைமையுணர்விற்கு நேர்மாறான பாச உணர்வையும், எண்ணத்தையும் மனதிலே வளர்த்து, தாய்க்காக தனது திருமணத்தையேதியாக்கம்செய்யும் நிலை ஒரு எதிர்விளைவு காட்டல் ஆகும்.

11. உணர்ச்சி மேம்பாடு

உள்ளத்தில் உறைந்து கிடக்கும் கோபம், பகைமை, வெறுப்பு, அகங்கான் 6

காரம் போன்றவற்றின் வடிகாலாகக் குத்துச் சண்டை, உதை பந்தாட்டம், நடனம், போன்றவற்றிலும், விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், சமையல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபாடுகொள்வதே உணர்ச்சி மேம்பாடு ஆகும்.

12. உணர்ச்சிகளில் ஈடுபடத் தடை

அழகான ஒரு பெண்ணைப் பார்க்கிறோம். அவளோடு பேசிப்பழக வாய்ப்பும் ஆர்வமும் இருந்தும் அவள் நம்மை உதாசீனப்படுத்தி விடுவாளோ என்ற பயத்தினால் பேசாமலேயே இருந்துவிடுகிறோம்.

முந்திய நட்புறவினால் துன்பங்கள், சிக்கல்கள் வந்திருக்கலாம். தோல்விகள் வந்திருக்கலாம். இதனால் இத்தகைய உறவுகளில் இனிமேல் நாம் ஈடுபடக் கூடாது. அப்படி ஈடுபடும்போதுதானே நமக்கு வருத்தம், தோல்வி, சிக்கல் வருகின்றது. ஆகவே இத்தகைய நிலை வராமல் இருக்க உறவுகள், அன்புப் பினைப்புக்கள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறோம். இவ்வாறு உணர்ச்சிகளுக்கு நாம் இடங்கொடாமல் ஒதுங்கி வாழ்வது உள்ப் பாதுகாப்புக் கவசமாகும். இது வாழ்வில் நாம் தோல்விகளையும், சிக்கல்களையும் சந்திப்பதைத் தவிர்க்க உதவுகின்றது. ஆனாலும் வாழ்வில் குறுக்கிடுகின்ற தோல்வியும், வருத்தமும், சிக்கலும் வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிப் பகுதியைச் சுட்டுவதாய் அமைந்து விடுகின்றது. சரியாகக்

கையாளப்படும்போது, இவை ஒவ்வொன்றும் நமக்கு வாழ்க்கையில் மேலும் முன்னே றுவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களோகின்றன. துன்பம் இல்லாமல் வளர்ச்சி இல்லை; வாழ்க்கையில் ஈடுபாடும், சுலையும், திருப்தியும் இல்லை. ஆகவே இந்த உள்பாதுகாப்புக் கவசம் அதிகமாகும் பொழுது, எமது வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் தன்மையதாகின்றது.

13. தன்னினைப்பு

தன்னை ஒரு ஆஞ்செனா⁹ அமைப்புடனோ, கட்சியுடனோ அல்லது பதனியுடனோ இணைத்து நிறைவுகாண்பது தன்னிறைவு என்னும் உள்பாதுகாப்புக் கவசம் ஆகும். தாழ்வு மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் தன்னினைப்பை ஒரு ஊனிறுகோலாகக் கொண்டு வளர்கின்றார்கள். ஆனால் இந்த ஊனிறுகோல் பலமில்லாத ஒன்று. நான் நானாக இருக்க உதவாத ஒன்று. நாளைடவில் மனக்குழப்பங்கள் அதிகரித்து மனநோய்க்கு வழிவகுக்கலாம்.

திரைப்பட நடிகர்களுடன், பிரபல பாடகர்களுடன், விளையாட்டு, கராத்தே வீரர்களுடன் தம்மை இனங்களுடுகொள்ளும் இளைஞர்கள் ஏராளம். இவ் விளைஞர்கள் தாம் பின்பற்றும் மனிதரின் நடையுடை பாவணகளைத் தாழும் பின்பற்றி அவர்களைப் போலவே நடக்கவும் செய்கிறார்கள்.

தம்மை ஒரு கட்சியுடனோ மத அல்லது அரசியல் அமைப்புடனோ சேர்த்து இனங்காட்டிக் கெரள்பவர் களும் இந்த உள்பாதுகாப்புக் கவசத்தைப் பாவிக்கின்றவர்களேயாவர்.

இவ்விதமான உள்பாதுகாப்புத் திரைகள் இயல்பாகவே சிறுவயதி லிருந்தே உருவாகின்றன. எமக்கு வருகின்ற அபாயங்கள், துன்பங்கள், குற்றப்பழி உணர்வுகள், பயங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து எமது மனதைக் காப்பாற்றி நிம்மதி யுடன் இருக்கச் செய்வதற்கு இந்த பாதுகாப்புக் கவசங்கள் முனைகின்றன. ஆயினும் இவை என்னை நானே அறிந்து கொள்வதற்குத் தடையாக இருக்கின்றது. இந்து

பாதுகாப்புக் கவசங்களைப் பாவிட பதில் தவறில்லை. இவ்வாறு பாவிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நாம் அவற்றை இனங்காணத் தவறு மிட்டது, எமது ஆள்தன்மைக்கு (ஆளுமைக்கு) அவை ஊறு விளை விக்கின்றன. அப்பொழுது என்னை நானாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறு கிண்ணேன் என்பது வெளிப்படை. எல்லாவிதமான சிக்கல்களும் என்னையும், எனது பலங்கள், பல லீனங்களையும், என்னுடைய சூழ நிலைகளையும், வாய்ப்புக்களையும் நான் இனங்கண்டு கொள்ளாமையாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாமையாலும் வருகின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண வழி பிறக்கும்!

வாழ்வு வளம்பெற . . .

உடலில் ஏற்படும் கட்டுகளையும், சீழ்களையும் அகற்றுவதைவிட எமது உள்ளத்தில் உண்டாகும் தவறான எண்ணங்களை நீக்குவதே சாலச் சிறந்தது.

பழைய பழக்கங்களை, பழமை என்பதற்காக விடாப்பிடியாகப் பிடிக்காமல், அது இம்முறையும், இக்கால கட்டத்திலும் பொருள் மிக்கதா என்று எண்ணி ஏற்பதும், அகற்றுவதுமே முறையும் நீதியமாகும்.

— எபிக்டெஸ்

தாயுமாகி நின்றாள்!

பேரலி வாழ்க்கைமீது கொண்ட மோகத்தினால், இயல் பான வாழ்வின் உண்மைப் பெருமைகளை அறியாதவர்களாய் வழித்வறிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் நமது சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையினரை நெறிப்படுத்தி, நல்வழியில் காப்பாற்றியோக வேண்டுமென்ற மேலான கடமையை என்னியே. இக் கதையை எழுதினேன். எத்தனையோ அவலங் களுக்கும் சோதனைகளுக்கும் நடவில், வாழ்வைச் சீர்தூக் கிப் பார்க்கின்ற, நிதர்சனத்தை வெறுக்கவைத்தும் யதார்த்தத்தோடு ஒன்றிப்போகின்றதுமான ஒரு நேரமைமிக்க, தார் மீக சிந்தனையின் வெளிப்படையாகவே இக் கதையின் தரிசனம் உங்களுக்கு ஒளிகாட்டி நிற்கும். இந்த ஒளியின் கதிர்பட்டு, அறியாமைப் பாவக்கறை நீங்கிப் புண்ணிய சிலத்தால், இந்த மன் தழைத்துப் பெருமையுற வேண்டுமென்பதே எனது பிராத்தனையாகும்.

— ஆனந்தி

இந்த மன்னின் இயல்பான, பெருமை மிக்க, சத்தியங்களையோ அதன் புனிதங்களையோ அறியாதவளாய், வாழ்வின் மறுக்கரையில், யுகத்தை மறந்து, வெறும் கான இுக்காய், கால் கடுகுக்கத் தவம் கிடந்து காத்து நிற்கின்ற, ஒரு தனிமைக் கதாநாயகி அவள்! பொய்யின் புகழ் தேடிப் போக இருக்கும் இந்த நாடகமே, இன்றைய நடைமுறைக் கானியமாய், கண்களில் தரிசனம் காட்டும். இதற்கு, அவள் மட்டும் பொறுப்பல்ல. வாழ்வின் பாவங்களுக்கே இது கழுவாய் போன்றும்!

அதைச் சுமக்கவும், விதிவழி போகவும், அவள் தயாராகி விட்டாள். தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். இந்தத் தன்னிச்சையான முடிவு குறித்தோ, அதன் எல்லை மீறல்கள் குறித்தோ, சிறிதேனும், அவள் கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதற்காக, இந்த இலக்குகளை அடைவதற்காக, குறுக்கிட்டு, இடைமறிக்கின்ற எல்லாத் தடைகளையும் உடைத்தெறியவே அவள் தயாராக இருந்தாள்.

ஒரு கட்டுப்பாடான, கண்ணியம் மிக்க சமூகத்தைச் சார்ந்து

உயிர் தரித்து வாழ வேண்டிய அவள், விடுதலைப் பட்சியாகிச் சிறு முளைத்துப் போகப் போகி றானே - இந்தச் சிறுகளைக் கொண்டு, உயரவே வானத்தில் பறந்து விட முடியும் என்ற அசட்டுப் பிரயை அவளுக்கு. அதனால் நலிவறுகின்ற ஒரு சமூகம் இந்த மண் - அதன் பெருமைகளுக்கு இது இழுக்கே.

இதை உணர்ந்தவராய் அவளைத் தடுக்கவும் வழி தெரியாமல் மனமுடைந்து போயிருந்தார், அவளின் தந்தை சதாசிவம். அவர் ஓர் ஓய்வு பெற்ற என்ஜினியர், தேவகி அவரின் ஒரே மகள். இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள். இருவரும் வண்டனில் இருக்கிறார்கள். தேவகிதான் அவரின் கடைசி வாரிசு. அவளை உயர்ந்த இலட்சியங்களோடு வளர்த்து, ஓர் ஆதர்ஸ்ஸுப் பெண்ணாக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். அதற்கு மாறாக, அவள் தன்னிஷ்டத்திற்கு வளரும் முரண்பாடான குணங்கள் கொண்ட, ஒரு பிடிவாதக்காரியாகவே அவருக்கு எரிச்சலுட்டி வந்தாள். இதற்காக அவளை வெறுப்பதும் அவருக்குச் சாத்தியமில்லாது போயிற்று. ஏனென்றால் அவரின் பாசம்மிக்க மகள் அவள். அவள் மீது, அவர் உயிரையே வைத்திருந்தார். அவள் அழுவதைக் கூட அவர் பொறுக்மாட்டார்.

வாழ்க்கையென்ற காலியத்தின் ஓர் இலட்சிய நாயகியாக அவள் வரவேண்டுமென்றே அவர் இடை

விடாமல் விரும்பிக் கொண்டிருந்தார். வாழ்வின் போக்கு அதற்கு விடவில்லை. அவள் திசை மாறிச் சுழன்றிடுக்கின்ற பிரஸயத்தில் இனம் மாறிப் போனாள்.

அவள் 'சாலி' யை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போய் எவ்வளவு யுகமாகிறது? அது ஏம் இருக்கிறது நகருக்கு ஒதுக்குப் புறமான வெறும் கிராமம். தேர் ஒடுக்கூடுமாதிரிப் பெரிய பெரிய வீதிகளில்லாமல், குச்சொழுங்கைகளால் வெறிச்சோடி இருண்டு கிடக்கிற கிராமம். ஆனால் கண்முளைத்த கிராமம்தான்.

காலம் எவ்வளவோ மாறித்தான் விட்டது. பெண்ணுக்குச் சுதந்திரம் வந்தபின், ஆணுக்குச் சளைக்காமல் அவள் செய்ய முனைகின்ற காரியங்கள் மகத்தானவையாய்ப் பட்டாலும், சிலசில விடயங்களைப் பார்த்தால் விபரீதமாய்படுகிறது.

தேவகி இன்னும் வீடு திரும்ப வில்லையே! அவள் நிச்சயம் வந்து விடுவாள். அது ஒரு கலியைத் தாண்டி விடும். கலியின் பாவம், இந்த மண்ணை எரிக்கும்.

சதாசிவம் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார். மனைவி கமலா கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுப் போன தேநீர் ஆறிக் கொண்டிருந்தது. வீட்டு மதிலைத் தாண்டிக் கிராமத்தின் முகமே ரொம்பப் பழசாகி விட்டது போல மங்கலாகத் தெரிந்தது.

அவர் பெருமுச் செறி ந் தார்.
 “வாழ்வின் உச்சம் வரம்புகளோடு
 மட்டும் முடிவடைவதில்லை. அதை
 யும் தாண்டி எல்லை வெளியிலே
 போய்க் கொண்டிருக்கு. அதை
 அடக்கிறதோ, உயிரைப் பிடிக்
 கிறதோ என்றை கையிலை
 இல்லை. எல்லாம் கைநழுவிப்
 போய்க்கொண்டிருக்கு.”

ஓ! தேவகி வந்து விட்டாள்.
 கனம் கொண்டிருக்கின்ற குச்
 சொழுங்கையில் அவளின் ‘சாலி’
 இரைநது கொண்டே வந்து நற்றிறது.
 கேட்டைத் திறக்க, அவர்
 தான் எழுந்து போக வேண்டும்.
 போகிறார். அவள் புருஷ கம்பீர
 தோடு, “சாலி”யில் இருந்தபடி
 அவருக்குக் கட்டளையிடுவது
 போலச் சொல்கிறாள்.

“அப்பா! கெதியாய்த் திறவுங்கோ!”

காற்றில் அவள் குரல் இரைந்தது. அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கேட்டைத் திறந்து விட்டு, நடைப் பிழையாய் திரும்பி வந்த அவர், இருக்கையில் வீழ்கிறார்.

சிறு முளைத்த பறவை அவள். அதை ஒரு மிடுக்காய் ஏந்தி அலட்சியமாய் அவள் படியேறுகையில், சதாசிவத்தின் அன்பு விட்டுப் போன முரட்டுக்குரல், முதுகில் அறைவது போல அவளைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தது.

“நில் தேவகி.....!”

அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

“என்னப்பா.....?”

“மணி என்ன தெரியுமே?”

“தெரியாமல்..... ஏழாச்சு! இப்ப அதுக்கென்ன?”

“இந்த நேரத்திலே, நீ இப்படி வாறது அழகாய்ப் படுகிறதா?

“போதுமப்பா நிறுத்துங்கோ!
 நான் ஒன்றும் குழந்தையல்ல. என்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். உங்கடை உலகம். அது ஒன்று இருக்கல்லே, அதுக்கு ஏன் பயப்பட வேணும்? இது என்றை சுதந்திரம். நாளைக்கு நான் சிறு முளைத்துக்கண்டாவுக்குப் பறக்கப் போகி ரேனே, இதுக்கெல்லாம் போய்ப் பயப்பட முடியுமா?”

அவர் கேட்டார்:

“எல்லாம் முடிவாகி விடதா?”

“ஓ! எப்படியும் நான் வெளியாலை போக வேணும். இனிமேல் இஞ்சை எதற்கு? இந்த மண்ணே ஒட்டேல்லை.”

“அப்படிச் சொல்லி விட்டால் போதுமா? நீ அவ்வளவு சுலபத் தில் எங்களை மறந்து விடுவியா?”

அவள் மெளனமாக இருந்தாள். வெளியில் நிலவு ஒளிவிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் அழகை ரசித்தவாறே அவர் துக்கத்தை மறந்து, தொடர்ந்து சௌல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

“தேவகி! நீ எங்களை விட்டுப் பிரிய, உரிய காலம் ஒன்று இருக்கு. இதை நின்றையிக்கப் போகிறவன் நான். இந்த உண்மைக்கு மாறாக இப்ப உன்றை என்னைங்கள் திசை மாறிப் போய்க் கொண்டிருக்கு. உனக்கு இங்கு என்ன குறை?”

அவள் சிரித்தாள்.

“அப்பா! எனக்கு வாழ்க்கை போரடிக்குது. இது நீங்க... ஒரு மாறுதலுக்குத்தான். நான் மாற வேணும். நீங்களும் மாறத்தான் வேணும்”

அவருக்கு அதைக்கேட்க, வெட்கமாக இருந்தது. வாழ்க்கை மாறலாம். உயிரின் தத்துவம் மாறலாமா? இவள் யார்? நான் யார்? இவள் எங்கே ஒடுகிறாள்?

அவர் திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தார். அவளைக் காண வில்லை. அவள் போய் வெகு நேரமாகிவிட்டிருந்தது.

இந்த மன்னின் பாவம் அவரை ஏரித்தக் கொண்டிருந்தது. இது கலியின் சாபத்தில் ஏரிகிற மண், அதனால் தான் மக்கள் ஒடுகிறார்கள். ஒடுகிற மனித வெள் ளத்தில் ஒரு துரியாய், தேவகியும் புறப்படப் போகிறாலே!

பாவம்! அவள் உலகம் அறியாத பேதை. பதினெட்டு வயதேயாகிறது அவளுக்கு. இந்த வயதில் அவள் கட்டறுந்து போனால் என்ன நடக்கும்?

சதாசிவத்திற்கு அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமேயென்ற கவலை. அவளுக்கோ, எல்லாம் விளையாட்டாகி விட்டது. தனது பெண்மை நலன்களைப்பற்றி அவள் சிந்தித்ததாகவே தெரியவில்லை. அவளின் இந்த விபரீத முடிவு, ஒரு பாரிய சமூக இழப்பாகவே அவருக்குப்பட்டது. இதற்காக யாரைக்குறை சொல்ல முடியும்? சமூகம் இப்படியே அழிந்து போனால், கடைசியில் மிஞ்சவது என்ன? அவளைக் காப்பாற்றாமல் விடுவது, ஒரு சமூகக் கொலைக்கே ஒப்பானதாகும்.

இதற்கு விடக்கூடாதென்றே அவர் உறுதியாக இருந்தாலும், பிடிவாதக்காரியான அவள் முன், அவர் தோற்றுத்தான் போனார். அவள் இந்த மன்னை விட்டுப் பிரிந்து போவதென்றே முடிவு செய்தபின், அவள் முகத்தைப் பார்க்கவே அவருக்குப் பிடிக்க வில்லை. அவள்தான், அந்த உறவை மறக்காதவள் போலப் பாசாங்காக, அவரோடு வந்து குழந்து பேசினாள்.

அது ஒரு சோக நாடகமாக, அவர் மனதை உறுத்திக்கொண்டிருந்தது. அவளின் பொய், அதற்கு முகம் கொடுக்க விரும்பாமல், மாடியறைக்கு வந்து அவர் தனிமையிலே இருக்கிற போது அவள் குரல் கேட்டது.

வாழ்வின் இறுதிக் கட்டமாக. துயரம் கனத்துக்கொண்டிருந்த அந்த இரவில் எதிர்த்துருவமாக

வந்து நின்ற அவளை, நேர்ப் பார்வையோடு, எதிர் கொள்ள முடியாமல் அவர் ரொம்பத் தவித் துப்போனார். அவள்தான் குரலை உயர்த்திக்கொண்டு, வேகமாகப் பேசிக்கொண்டு போனாள்.

அவளை ஆசீர்வதிக்கவோ, மாறாக, எதிர்த்துப் பேசவோ முடியாமல், வாயடைத்துப்போய் பிரமை வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

மாறுபட்ட ஒரு யுகத்தின் பிரதி நிதிபோல, பெரியோர் முன்னிலைக்கு அடங்க மறுக்கும் ஒரு முடியிழந்த பேதயாய். அவளைப் பார்க்கையில் அவருக்கு நெஞ்சே வெடித்துவிடும்போலிருந்தது.

அவள் உணர்ச்சி வசப்படுகிற அந்த நேரத்திலும், அவளுக்கு எல்லாம் விளையாட்டாகவே தோன்றிற்று வாழ்க்கையை, உணர்ச்சி பூர்வமாகச் சிந்திக்க முடியாத வளாய் அவள் இருந்தான். அதன் விபரீத முடிவுகள், அவள் அறிவுக்கு எட்டுவதேயில்லை. எட்டினாலும், ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் திரிந்தபோன தறுதலைப் போக்கினால், அவள் இப்படித் தனியாக, ஒற்றை நிழலாக, இருட்டில் மறைந்து போகப் போகிறாள்.

போகட்டும்! ஒரு தலைமுறையின் கதை இத்தோடு முடிந்தபோகும். தலைமுறைகள் மாறினாலும், இந்த மண்ணுக்கு ஒரு சரித்திரம் உண்டு.

அவர் சடாரென்று துக்கம் மேலிட்டவராய் முகத்தை நிமிர்த தினார்.

அவள் இன்னும் நிழலாகவே நின்றிருந்தாள். தந்தை முன்னிலை அவளுக்குப் புரிய மறுத்தது. எங்கோ கண்ணுக்கு எட்டாத வெகு தொலைவில், இருட்டில் மின்னும் பொய்யான வெளிச்சங்களையே நினைவு கூர்ந்தவளாய் கண்களில் பிரமையடித்து அவள் வேகத்தோடு, பேசிக்கொண்டே போகிறாள். இந்த வேகக் காற்று சொற்களை மட்டும், உருட்டாது. அவளே அள்ளுண்டு போகப் போகிறாள். காலக் காற்று, கவியின் சாபமாய் அவளை இரைகொள்ளும். இந்தச் சாபத்திற்கு, எரியும் நெருப்புக்குக் கழுவாய் சுமந்து பனு இறக்க இங்கு இவரைப் போல இன்னும் எத்தனை தனி மனிதர்கள்?

வாழ்வின் மறு கரையில் எல்லையற்ற சோகத்தோடு நின்றிருந்த அவரின் செவிகளுக்கு அவள் குரல் எட்டவே செய்தது.

“அப்பா! நாளைக்கு யாழ்தேவியிலே நான் கொழும்புக்குப் போறன். அம்மா துணைக்கு வாறா. திங்களன்று எனக்கு பிளைற்”.

“கூட ஆர் வருகினம்?”

“ஐயோ அப்பா! உலகமேயறியாத பாப்பா. கிணற்றுற் தவளை மாதிரி என்ன கேள்வி இது? நான் தலை மாறிப் போறன்!”

“இதன்ன புதுக்கதை...?”

“ஏஜன்லிக்கு ஒன்றரை லட்சம் கட்டியிருக்கு. அவன் விளையாடு கிறான். நான் இதிலே முகம் மாறப் போறன். கண்டா போகிற வரைக்கும் நான் ஒரு அம்மா வாக்கும், ஓர் இரண்டு வயதுக் குழந்தைக்கு”.

அவள் நெருப்போடு விளையாடி னாலும், அதைக் கவனியாத வளாய், விளையாட்டாய்ச் சொல்லி முடித்துவிட்டு, இருட்டிலே அவர் முகத்தைத் துளாவி னாள். பாவம் அவள்! எதற்காக இந்த நெருப்பு விளையாட்டு? விளையாட்டா? இது வினையா? அவள் தாயாமே!

அவர் கரங்களைக் குவித்து, வெறித்த பார்வையுடன் வானத் தை நிமிர்ந்து நோக்கினார். “கடவுளே! இவளை மன்னித்துவிடு.”

அவள் பாவங்களைச் சுமந்த படியே அவர் பதிலை எதிர் பார்த்து இன்னும் நின்றிருந்தாள்.

அவர் முகத்தைத் திருப்பினார். பாவங்களினால் சூழப்பட்டு நலிந்துபோகும் ஓர் ஈனமடைந்த சமூகத்தையே பிரதிபலிப்பதாய் அவளின் அந்த நிலை, அவருக்கு மிகுந்த வெட்கத்தையே அளித்தது. அதனால் எழுந்த துயாத்துடன், நெஞ்சுக் கண்த்தைப் பெருமுச் செறிந்தவாறே கண் கலங்கி அவர் சொல்கிறார்:

“தேவகி! என்னால் இதை நம்ப முடியவில்லை. நீ வாழ்க்கைக்கு

அப்பால், வெகு தூரத் திற்குப் போய் விட்டாய். நெருப்போடு விளையாடுகிறமாதிரி இது எனக்குப் படுகிறது. ‘அம்மா’ என்று, கூப்பிட்டாலே உனக்குக் கெட்ட கோபம் வருமே. இப்ப மட்டும் இந்த அம்மா வேடம், உனக்குப் பெருமையாய்ப்படுகிறதா? வாழ் வின் புனிதமான உறவுகளையே கொச்சைப்படுத்துகிற மாதிரி இப்படிப் பொய்யிலேயும், களவிலேயும், உயிர் பிழைத்து வேடம் கட்டி ஆடுகின்ற இந்த நாடகம், உனக்கு இழிவாகப்படவில்லையா? இது உன்னை எங்கே கொண்டுபோய் விடிமோவென்றுதான் எனக்குப் பயமாக இருக்கு”.

“அப்பா! காலம் மரறிக் கொண்டேயிருக்கு. அதற்கேற்ப நாமும் மாற வேண்டாமா? வெளிநாடு வெளிநாடென்று எல்லோரும் பறக்கினம். எனக்கும் காலிலே இறக்கை மூளைச்சிட்டுது; நானும் பறக்கப் போறன்”.

பதினெட்டு வயதுச் சின்னப் பெண்ணான அவள் அவரின் நியாயடூர்வமான வார்த்தைகளைச் செனிமடுக்க மறுத்து, மனம் போன போக்கில் அவரை எதிர்த்து, விதண்டா வாதம் பேசவே நிறையக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறாள். அவர் என்ன சொன்னாலும் அவளுக்குப் புரியாது. புரிந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் கட்டவிழுத்து விடப்பட்ட ஒரு தறுதலைப் போக்கு, அவளை உயிர் மரத்துப் போன வெறும் நடைச்சித்திரமாகக் காட-

சிக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி யிருக்கிறது. வாழ்க்கையென்பது வெறும் காட்சியளவில்தானா? அவள் இப்படியாகி விட்டதற்கு யார் காரணம்? வளர்ந்த சூழ் நிலையா? வாழ்கின்ற முறையினாலா? எதுவோ? அவள் பிரக்ஞா தப்பித்தான் போனாள். என்ன அருமையான புத்திசாலிப் பெண் அவள். எவ்வளவு ஆர்வமாகத் திறமைச் சித்திகளுடன் படிப்பு ஒன்றே குறியாக இருந்து வந்தவளுக்கு இப்போது, நடுக்கடவில் கப்பலே கவிழ்ந்து போன மாதிரி இந்த நிலை. அவள் போன்று இப்படி எத்தனைபேர் இருப்பார்கள்? அவர்களையெல்லாம் யார் காப்பாற்றப் போகிறார்கள்?

காப்பாற்ற எவருமேயில்லாமல், நாதியற்றுப் போன ஒரு சமூகமாய், இந்த நடுத் தெரு நாயகர்களுக்காக, இவளுக்காகக் கண்ணீர் விட்டு அழவும் முடியாதவராய் மௌனம் வெறித்துப் போனார் அவர். வெறித்த அந்தக் கணங்களினிடையே நிழலாகத் தேயந்து மறைந்து போனாள் அவள்.

அவள் பிரிந்து போவதற்கு இனி அதிக நேரம் எடுக்காது. தந்தை— மகள் என்ற உறவுகளே அர்த்த மிழந்து போய் எத்தனையோ நலிந்து போன யுகங்களுக்குப் பிறகு வெறும் காட்சி நிழலாகவே அவள், அவரின் கண்களில் தரித்து நிற்பாள். அந்த நிழலும் உறுத்தும் போது நெஞ்சில் இரத்தம் தான் பீறிட்டு வழியும்.

அவள் இடத்தை இன்னொரு நிழல் வந்து மறைக்கும். எத்தனை நிழல்கள் வந்து மறைத்தாலும், வாழ்வில் அடிநாதமான சத்திப்பத்திற்கு அவைதாம் சவால்களாக நிற்பது போல், தோன்றி தோன்றி மறைந்து போகும் இந்த நிழற் கூட்டங்களின் மாறான அதிமேன்மையான ஒரு தனித்துவ ஒளிப்பிழம்பின் சிகரம் போல் உண்மை மாறாமல், அவர் இங்தே இப்படித்தனித்துப் போனதே ஒரு சிறப்பாகவும் பெருமையாகவும் பட்டது. அதை உணர்ந்து கொண்ட அளவில் அந்த வேதனையிலும் அவருக்குச் சிறிது ஆறு தலாக இருந்தது!

(யாவும் கற்பனை)

எவ்வளவு அற்பமான விடயத்தைப்பற்றியும் அதிகமாக அறிந்துள்ளவனே தீரமைசாலி ஆவான்,

— நிகோலாஸ் முர்ரே பட்லர்

ஒரு ஆண் தன் உணர்ச்சியைப்பொறுத்து முதியவாகிறான், ஒரு பெண் தன் தோற்றுத்தைப் பொறுத்து முதியவாகிறாள்.

— மார்டிமர் காலின்ஸ்

சமுதாய மாற்றமும் இன்றைய இளைஞரின் எதிர்பார்ப்புகளும்

— யோ. வ. இராயப்பு, மா. ம. தி.
(இறையியல் கலாநிதி)

இன்று நாம் எத்திசை திரும்பினாலும் மாற்றம் என்பதே பேச்சு. காலம் மாறுகிறது; கோலம் மாறுகிறது; கருத்து மாறுகிறது; மனிதன் மாறுகிறான்; மதிப்பீடுகள் மாறுகின்றன. அரசியல் வாதி மாறி மாறிக் கொண்டே இருக்கிறான். விருப்பு, வெறுப்பு, வாய்ப்பு, எதிர்பார்ப்பு, வசதி அனைத்திலும் மாற்றம் நிகழ்கின்றது. ஆனால் மாற்றம்... இது ஒரு மாறாத வார்த்தை.

எனவே நாம் வாழும் சமுதாயத்திலும் மாற்றம் நிகழ வேண்டியது அவசியம். ஆனால் மாற்றம் மாற்றத்திற்காகவன்றி மக்களுக்கு நல் வழி காட்டக் கூடிய, நன்மை வருவிக்கக் கூடிய மாற்றமாகவே அமைய வேண்டும். எனவே சமுதாய மாற்றம் இன்று வாழும் மக்களின் - சிறப்பாக இளைஞரின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புகளுக்குச் செவிமடுத்து, அவர்களது மதிப்பீடுகளுக்கு மதிப்பளித்து, அவர்களது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, அவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து, அவர்களுக்கு ஒளி மயமான ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தால்தான் அதை உண்மையான தோர் பயனுள்ள மாற்றமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இத்தகைய சமுதாய மாற்றத்துக்கு அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆம், “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்பதற்கேற்ப அனைவரும் தனிப்பட்ட முறையிலும் சமுதாய ரீதியிலும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர முயற்சிப்பது அவசியம். “உன்னைத்திருத்து, உலகம் தானாகவே திருந்தும்.”

இன்றைய சமுதாயக் கேடுகளுக்கு முக்கியமான காரணம் இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப் படாததே. எனவே சமுதாய மாற்றம், முக்கியமாக இளைஞரின் பிரச்சினைகள், அவர்களது நியாயமான எதிர்பார்ப்புகள், அவர்கள் தேடும் மதிப்பீடுகள் முதலிய வற்றைக் கருத்திற் கொண்டு செயலாற்ற அனைத்து முயற்சிகளையும் கையாள வேண்டும். சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரத் துணையாக அமையும் இளைஞர் தேடும் மதிப்பீடுகள், அவற்றிற்குத் தடையாயிருப்பவை, அவற்றைத் தீர்க்கும் வழிகள், அதற்கு அரசு எவ்வாறு தனைப்புரியலாம் என்பனபற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

1. இளைஞர் தேடும் மதிப்பீடுகள்

இளமைத்துடிப்பும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ள இன்றைய வாலிபரும் இளம் பெண்களும் தங்கள் வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பும் அமைதியும் தங்களாலியன்ற ஒரு தொழிலைச் செய்து தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தும் வழிகளையும் நாடுகளிற்னர். இன்னும் தன்னுரிமையுடனும் மனிதமாண்புடனும் சுயமரியாதையுடனும் நாட்டில் சுதந்திரமாக நடமாடவும், பேச்சுரிமை எழுத்துரிமையுடன், சமுதாயம் எடுக்கும் தீர்மானங்களில் தங்களுக்கும் ஒரு பாகம் உண்டென்பது மதிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் நிஷேகின்றனர். நீதியைப் பொறுத்தமட்டில், சட்டத்தின்மூன் அனைவரும் சமமானவர்கள், வாய்ப்புகளில் சமத்துவமுள்ளவர்கள், மக்கள் மத்தியில் துவேஷமின்மை, கல்வித்துறையில், தொழில் வாய்ப்புகளில் பிரவினை- வேறுபாடு காட்டாது நீதியுடனும் நியாயமாகவும் நடத்தப்படுதல், நாட்டில் நிகழும் சம்பவங்களைத் திரிபின்றி உண்மையுடன் அறியும் வாய்ப்புகள் முதலியன இளைஞர் தேடும் மதிப்பீடுகளில் சில. இவைகளே இளைஞரின் இன்றைய தீர்பார்ப்புகளாகும்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் பிறநாட்டினரின் ஆதிக்கம், ஆக்கிரமிப்பு முதலியன இன்றி நாட்டின் ஒருமையையும் இறைமையையும் பாதுகாத்தல், வெவ்வேறு இன மக்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வு, ஒருவரோருவரை மதித்தல், தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் கீழ் ஏவ்வொரு இனமும் தன்னுரிமையுடன் வாழ்தல் போன்றவைகளும் இன்றைய இளைஞர்களின் அபிலாஷைகள் ஆகும்.

2. இம் மதிப்பீடுகளுக்குத் தடைகள்

இளைஞரின் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறி நம் சமுதாயத்தில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டுமாகில் ஒரு சில தடைகள் நீக்கப்படவேண்டும். இளைஞர்கள் பயங்கரவாதிகளென்ற எண்ணம் முக்கியமாக அரசின் மனதிலிருந்து களையப்படவேண்டும். அத்துடன் இன்று மனித உயிர் மதிக்கப்படாது ஆயிரக்கணக்கில் நிகழும் கொலைகள், வனசெயல்கள், சித்திரவதைகள் முற்றாக நிறுத்தப்படவேண்டும். மக்கள்- சிறப்பாக இளைஞர் தக்க காரணமின்றிக் கைது செய்யப்பட்டுத் தடுப்புக் காவலீல் எதுவித விசாரணையுமின்றி அடைத்து வைக்கப்படுதல் அவர்கள் வேலைவாய்ப்பின்றித் தன்னம்பிக்கை இழந்து மனமுடைந்து ஏமாற்றத்துடன் வாழும் நிலை ஒழிக்கப்படல் வேண்டும். அடக்கு முறைகள், சர்வாதிகார ஆட்சி, அவசாகால சட்டமுறை, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், தேர்தல் மோசடிகள், சட்டசபைகளின் தனித்துவத்தில் தலையிடுதல், தொழிலாளிகளை அதிபர்கள் விரும்பியபடி வேலையிலிருந்து நீக்குதல், நியாயமான முறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்யும்

அறிவுப்பகுக்கு அரிய விருந்து !

‘நான்’ வெளியீட்டு வரிசையில்.....

1. உறவுகளின் இராகங்கள் — வி. பி. (2-ம் பதிப்பு)
2. சிந்திக்கத் தூண்டிய ஜூர்மனிய கலாச்சாரம்
க. பாக்கியநாதன் B. A.
திருமதி வி. பாக்கியநாதன் B. A.
3. மலருகின்ற மனமும் மகிழுகின்ற மனிதனும்
4. மெளனங்கள் கலையும்போது..... (தொகுப்பு)
5. அளவையியல் - வி. பி.
6. விடுதலை இறையியல் — வி. பி.
7. குறுங்கதை நூறு — செம்பியன் செல்வன்
8. உனராத உண்மைகள் (சிறுகதைகள்) — ஜோசப் பாலா
9. Easy English (I) — T. M. Antonypillai
10. விஞ்ஞானிகள் — வி. பி.
11. Easy English (II) — T. M. Antonipillai
12. 80 லிருந்து 88 வரை — வி. பி.
13. Easy English (III) — T. M. Antonipillai
14. விமரிசன மெய்யியல் — கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராஜா
15. Easy English (IV) — T. M. Antonipillai
16. திருப்பம் (சிறுகதைத் தொகுதி) — ஜோசப் பாலா

தொடரும் வெளியீடுகள்

17. வித்தியாசமானவர்கள் — வி. பி.
18. உளவியல் மருத்துவம்
எஸ். டேமியன் M. I. (உளவளத் தலையாளர்)

இல்லம் ஒருங்கால் நிலையம்; அது அறிவுக்கு ஓர் ஆலயம்!

உரிமை மறுக்கப்படல், மாணவர் ஈங்கங்களை அாசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருதல், வறியோரை, பாமரமக்களை நக்குதல், முதலியன உண்மையான சமுதாய மாற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டைகளாக, தடைகளாகவுள்ளன. இவை மாத்திரமன்றி, இன மோதல்கள், ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு இயக்கங்கள் மத்தியில் ஏற்படும் மோதல்கள், கட்டாயப்படுத்தித் தொண்டர் படைக்கு இளைஞர்களைச் சேர்த்தல், பெரும்பான்மை மக்கள் சிறுபான்மையினரின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த முயலுதல், சிறுபான்மையினர் அளவுக்குதிகமாக அதிகாரப் பரவலைக் கட்டரயப்படுத்திக் கேட்டல் முதலியனவும் இளைஞரின் மதிப்பீடுகளுக்குத் தடையாகவுள்ளன. இவைகளில் மாற்றம் உண்டு பண்ணினால்தான் சமுதாய மாற்றத்துக்கு வழிகோல முடியும்!

3. இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிகள்

மனித அடிப்படை உரிமைகளுக்கு மதிப்பளித்து மனித உயிரைப் பாதுகாப்பது சமுதாய மாற்றத்துக்கு முதல் தேவை. இன்று நிகழ் வது போல் விசாரணையின்றிச் சிறையிலிடப்படுதல், இறந்த சடலங்கள் உறவினருக்குக் கையளிக்கப்படாமல் எரிக்கப்படுதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இளைஞர் பலர் தவறான வழிகளில் செல்வதற்கு முக்கிய காரணிகளில் ஒன்று, போதைப் பொருட்கள் பாவித்தல். எனவே நம் சமுதாயத்தை மாற்ற போதைப் பொருட்களை முற்றாகத் தடை செய்வது அத்தியாவசியம். நம் நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் இளைஞருக்குரிய பங்களித்தல், இளைஞர், பல்கலைக்கழக மாணவர், தொழிலரளிகள் முதலியோரின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படல், நாட்டின் தேர்தல்களைச் சுதந்திரமாகவும் நீதியான முறையிலும் நடத்துதல், மக்களுக்கு அவர்களது தராதரத்துக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் மதிப்பளித்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் சிபார்சு தேவைப்படாது பாரபட்சமின்றி வேலை வாய்ப்புகளும் உயர்தரக்கல்வி வாய்ப்புகளும் அளித்தல், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தல், நாட்டில் நிலவும் வறுமை நிலையை முற்றாக ஒழிக்க முடியாவிட்டாலும் அதைப் போதியளவு குறைக்க முயலுதல், தொழிலாளர், சிறுவர், பெண்கள் முதலியோரைத் தூர்ப்பிரயோகம் செய்து அவர்களை அடிமைப்படுத்துதலை நீக்குதல், காணிகள் தேவையானோருக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதில் திருத்தங்கள் கொண்டு வருதல். இலஞ்சம், சுரண்டல் கறுப்புச் சந்தை, அத்தியாவசியப், பொருட்களைப் பதுக்கிவைத்து விலை வாசீ உயரச் செய்தல் முதலியனவற்றை எதிர்த்துப் போராடுதல் சமுதாயத் தில் மாற்றம் கொண்டுவரத்தகுந்த வழிகளாகும். நாட்டில் நீதியையும் சமத்துவத்தையும் நிலைநாட்ட முயற்சிக்கும் இயக்கங்கள், நிறுவனங்கள் முதலியனவற்றிற்கு உந்சாகமளித்து அவைகளை ஊக்குவித்தலும் சமுதாய மாற்றத்துக்கு உறுதுணையாக அமையும்.

4. அரசின் கொள்கைகளும் செயலாற்றலும்

சமுதாயத்தில் பயனுள்ள மாற்றங்களைக் கொண்டு வரத்தனிப் பட்ட இயக்கங்கள், நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி அரசும் தனது கொள்கை களில் சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக அரசியல் சட்ட அமைப்பில் (யாப்பில்) மட்டும் மனித அடிப்படை உரிமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுவதோடு நின்றுவிடாமல், அவை நடைமுறையில் செயல்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் பயமின்றியும் பயமுறுத்தலின் வதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் பயமின்றியும் பயங்கரவாதத் தியும் வாழ நடைமுறையிலுள்ள அவசரகாலச் சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் ஏனைய விரும்பத்தகாத சட்டங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும். இராணுவத்தினர் சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவன்று சட்டத்தின் கீழ் இயங்க வேண்டும். பாதுகாப்புப் படையினர் என்ற போர்வையில் அப்பாவி மக்களைக் கொன்று குவிக்கும் ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்கள் சட்டபூர்வமாகத்தடை செய்யப்பட வேண்டும். தேர்தல்கள் எல்லா மட்டங்களிலும் சுதந்திரமாகவும் நீதியுடனும் நடைபெற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். மொழிப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண பள்ளிகளில் மும் மொழிகளிலும் கற்க வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். மக்களை முழு மனிதர்களாகவும் நாட்டின் பயனுள்ள பிரசைகளாகவும் வளர அதிகம் துணை நிற்கக் கூடியது சமயம். எனவே சமயக்கல்விக்கு அரசு முக்கியத்துவம் அளித்து அதை ஊக்குவிப்பது சமுதாய மாற்றத் துக்கு இன்றியமையாதது. ஆனால், அரசியல் இலாபங்களுக்காகச் சமயம் பயன் படுத்தப்படக் கூடாது.

நாட்டுமக்கள் அனைவரினதும் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு மாகாண சபைகளுக்கு நியாயமான முறையில் அதிகாரங்கள் பரவலாக கப்பட வேண்டும். அரசியல்வாதிகள் சுயநலத்திற்காகவன்று மக்களின் பொது நலனைக் கருத்தில் கொண்டு அனைவரினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் முறையில் சிறந்த சேவை செய்பவர்களாக இயங்க வழி வகுத்து தவறிமூழ்ப்போரைக் கண்டித்தும் தண்டித்தும் அரசு செலாற்ற வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்டவைகளே இன்றைய இளைஞரின் இலட்சியங்கள் மதிப்பீடுகள், எதிர் பார்ப்புகளுள் முக்கியமானவை. இவை களைச் சிரமேற்கொண்டு அனைவரும், சிறப்பாக அரசு, சட்டங்களை இயற்றிச் செயலாற்றினால் நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் பயனுள்ள தேவையான ஒளிமயமான, நல்வாழ்க்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும் ஒரு மாற்றம் உண்டாகும். அதற்கு நாம் அனைவரும் நமது ஒத்துழைப்பையும் அளிக்க முன் வருவோமாக!

உந்தலும் உணர்வும்

—சாலீ

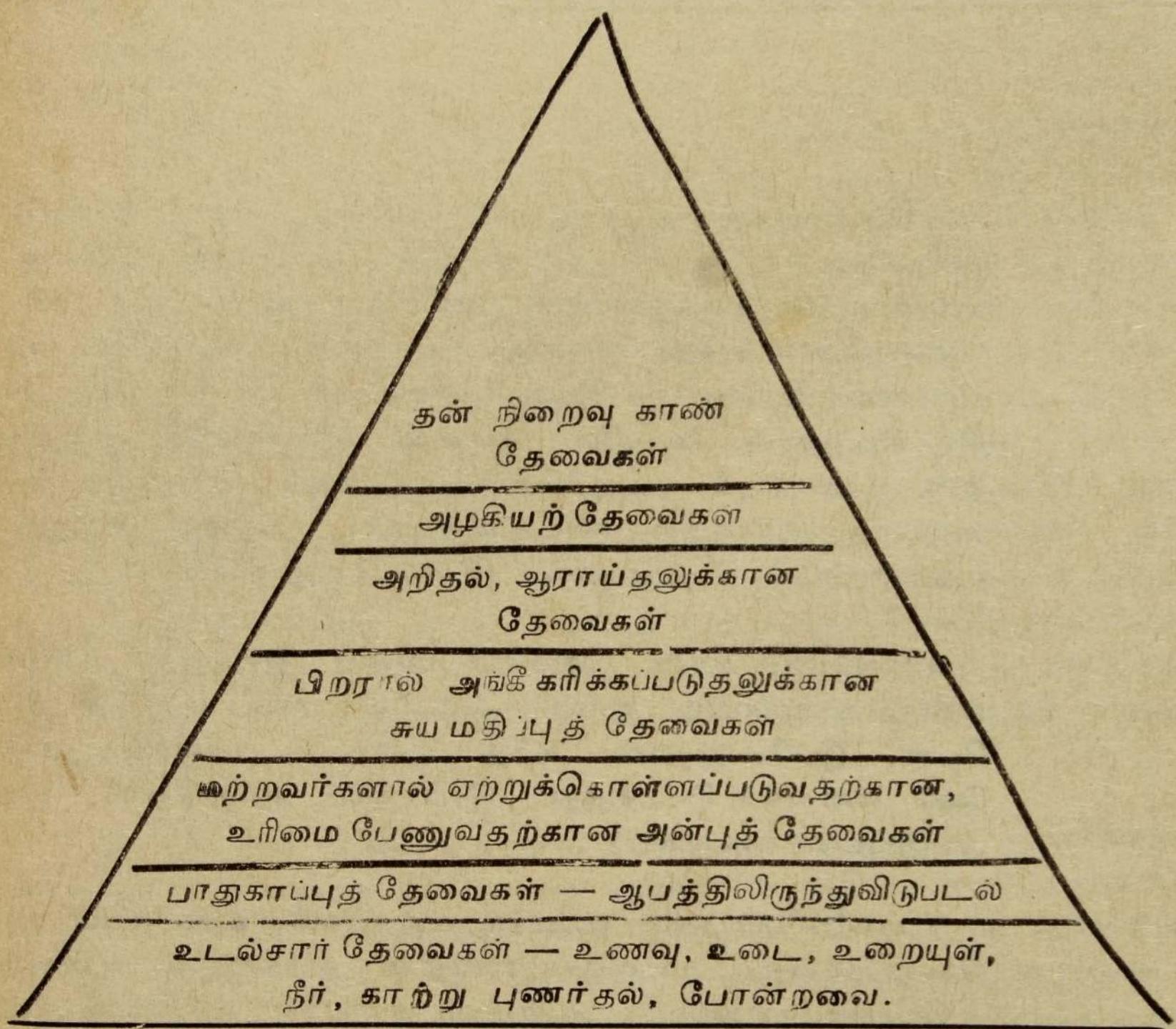
தேவோரற்றுத் தெருவில் வருத்தமுற்றுக் கிடக்கும் மனிதர்களைத் தேடி அணைத்துத் தேற்றுவது அன்னை தெராசாவின் மகத்துவமான பணிகளுள் ஒன்று. ஒரு நாள் வழிமைபோல பணி நோக்கிய பயணத்தை மேற்கொள்கையில் வயதுபோன ஒரு கிழவன் அரை உயிராய் தெருவோரத் தில் கிடந்தான். உடனே அவனை வாகனத்தில் ஏற்றித் தன் மனைக்குக் கூட்டிச்சென்று மிகவும் விலையுயர்ந்த மருந்தை அவனுக்கு ஊட்டுவித்தாள். அந்தக் கிழவன் உணர்நூட்டப் பெற்றவனாய்ப் பேசத் தொடங்கினான்.

“அம்மா, நான் இதுவரை அன்பு என்றால் என்ன என்று உணராமல், அன்பை அனுபவிக்காமல் வாழ்ந்து விட டேன். இப்போதுதான் அந்த அன்பைச் சூவைக்கிற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இனி நான் அமைதியாக, மனநிறைவுடன் சாகலாம்.”

மனித வாழ்வில் ஏற்படும் உந்தல்கள், உணர்வுகள் பல் வேறுபட்டவை. உடலியல் சார்பான உந்தல்கள், உள்ளம் சார்பான உந்தல்கள், ஆன்மீகம் சார்பான உந்தல்கள் என அவை அமையலாம். பசி, தாகம் பேரன்றவை உடல் சார்பான உந்தல்களாகும். ஒருவன் தான் அன்பு செய்யப்பட வேண்டும், மதிக்கப்பட வேண்டும், மகிழ்வுடன் வாழவேண்டும் என ஏங்குதல் உள்ளம் சார்பான உந்தல்களாகும். உலகக்கவலைகளிலிருந்து விடுபட்டு இறையுறவில் தன்னை மறந்திருக்க ஆன்மா முயலுதல் ஆன்மீகம் சார்ந்த உந்தலாகும்.

ஓரளவிற்காவது உடற் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட்ட பின்னரோ உள்ளம் சார்ந்த, ஆன்மீகம் சார்ந்த தேவைகளை நிறைவு செய்யும் தூண்டுதல் நிகழலாம் என ஏபிரகாம் மஸ்லோ கருதுகிறார்- உடல் சார்ந்த தேவைகளை ஆரம்ப

மாக்கொண்டு தேவைகளை ஏறு வரிசையில் பின்வருமாறு ஓவர் நிரைப்படுத்துகின்றார்.

பிறப்பின் பயனை எய்துவதான் தன் நிறைவுகாண்டு தேவையே உச்ச நிலைத் தேவையாக அமைகின்றது. கீழ்மட்டத்திலுள்ள தேவைகள் ஒன்றங்கிண் ஒன்றாக கணிசமான அளவு நிறைவு செய்யப்படும்பொழுது ஒருவன் தன் நிறைவுத் தேவையை நிறைவு செய்கின்றான்.

மனித உந்தலைப் பல கோட்பாடுகள் விளக்க முற்பட்டாலும் இங்கு நாம் இரண்டு கோட்பாடுகளைக் கவனிப்போம். அவையாவன:

- 1 உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு.
- 2 சமூகக் கற்றல் கோட்பாடு.

1. உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு:

1900ல் சிக்மன்ட் புரோயிட் ‘கனவுகளின் விமர்சனம்’ என்ற வெளியீட்டில் உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டை முன் வைத்தார். இக் கோட்பாடு, உள்பிறழ்வுகளுக்கான சிகிச்சை முறையாகமட்டு மன்றி மனித உந்தலை விளக்கும் கொள்கையாகவும் காணப்படுகின்றது.

எல்லா மனித நடத்தையும் முரண்பட்ட இரு இயல்புக்கக் கூட்டுக்களிலிருந்து அரும்புகின்றது என புரோயிட் நம்பினார். ஒருவரின் வாழ்வினையும் வளர்ச்சியினையும் அதிகரிக்கும் வாழ்க்கை இயல்புக்கங்கள், அழிவை நோக்கி ஒருவரைத் தள்ளுகின்ற இறப்பு இயல்புக்கங்கள் ஆகியவையே அவ்வியல்புக்கங்களாகும். வாழ்க்கை இயல்புக்கங்களின் சக்தி ‘விபிடோ’ எனும் உணர்ச்சியோகும். இது பாலியற் செயற்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டது. இறப்பு இயல்புக்கங்கள் எதிர்ப்புணர்வின் வடிவத்தில் தனதோ அல்லது பிற ரதோ அழிவுக்கு இடுச் செல்வதாய்க் காணப்படுகின்றது. எனவே, புரோயிட் மனித நடத்தையின் இரு அடிப்படைக் காரணிகளாக பாலுணர்வு, எதிர்ப்புணர்வு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினார்.

பாலுணர்வு, எதிர்ப்புணர்வு நடத்தைகள் மனிதனின் குழந்தைப் பருவத்தின் ஆரம்பக்கட்டத்திலேயே வெளிக்காட்டப்படுகின்றன என்பது புரோயிட்டின் நம்பிக்கையாகும். உணர்ச்சிப் பகுதிகளின் தூண்டுகையினால் பெறப்படும் இன்பத்தில் பாலுணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது; கடித்தலில் அல்லது அடித்தலில் எதிர்ப்புணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பாலுணர்வு அல்லது எதிர்ப்புணர்புசார்பாக பெற்றோர்தடை விதிக்கும் பொழுது இவ்வுந்தல்களின் சுதந்திரமான வெளிப்படுத்துதல் தடைப்படுகின்றது. அவை நனவிலிமன் நிலையில் செயற்றிறன் மிக்கவையாய் காணப்படுகின்றன.

மனித நடத்தையில் நனவிலி மனநிலைத் தடைகளை முதன் முதலில் கண்டுணர்ந்து, நனவிலி மனநிலை உந்தல்கள் மனித நடத்தையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களின் விபரணைத்தை தந்தமை புரோயிட்டையே சாரும். நனவிலி உந்தல்கள் வெளிப்படுத்தும் மனித நடத்தை வடிவங்கள் வருமாறு:

- 1 நனவிலிமனக் கிளர்ச்சிகளும் விருப்புகளும் கனவுகளில் வெளிப்படுகின்றன.
- 2 நனவிலிமன நடத்தைக் கருஞ்சுலங்கள் மறைக்கப்பட்ட தூண்டுதல்களாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

3) ஒரு மனிதனின் அடி மனதில் புதைக்கப்பட்ட தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுவதில் நோய்க்கான அறிகுறிகள் தொடர்புபடுத்தப் படுகின்றன.

பல உளவியலாளர்கள் புறையிட்டின் நனவிலி மன உந்தல் கோட்பாட்டை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நனவிலி மன உந்தல்களின் இருப்பினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அறிகை உணர்வின் விகிதாசாரத் தொடர்பின் அடிப்படையிலேயே இவற்றை விபரிக்கின்றார்கள். உதாரணமாக பிறர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வு அடிமனதில் புதைந்துள்ளதாயின் அவ் உணர்வினை ஓரளவிற்காவது அறிந்திருப்பார். அதேவேணை அவர் அவ்வுணர்வு எவ் வடிவத்தில் தனது நடத்தையில் வெளிப்படுத்தப் படும் என்பதை அறியாதிருக்கலாம்.

2. சமூகக்கற்றல் கோட்பாடு:

சமூகக்கற்றல் கோட்பாடு மனித நடத்தைக்கும் சூழலுக்கும் இடையெடுள்ள இன்றியமையாத் தொடர்பினை முதன்மைப்படுத்து கின்றது. மனித நடத்தையினைப் பெரும்பாலும் சூழலே நிர்ணயிக்கின்றது. சமூகம் தரும் பரிசு அல்லது தண்டனையைப் பொறுத்துமனிதன் எவ்வித நடத்தையினை மேற்கொள்ள வேண்டும் அல்லது தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிக்கின்றான்.

ஒருவன் தனது நேரடி அனுபவங்கள் மூலமாகவோ அல்லது பிறரது அனுபவங்களை அவதானிப்பதன் மூலமாகவோ நடத்தை முறைகளை மேற்கொள்ளலாம். அனுபவங்கள் வெற்றிக்குரியவையாகவோ அன்றேல் தோல்விக்குரியவையாகவோ அமையலாம். இதற்கேற்ப பொருத்தமான நடத்தைகளை நடை முறைப்படுத்தலாம்.

அவதானத்தின் மூலம் கற்றல் பல்வேறு மாற்றங்களை மனித நடத்தையில் ஏற்படுத்துகின்றது. ஒரு குழந்தை பிறரது நடத்தைகளை நுழைக்கமாக அவதானித்து விட்டு தான் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எவ்விதம் செயற்படவேண்டும் என்பதை மர்க்கூட்டியே தெரிந்து கொள்கின்றது. உதாரணமாக ஒரு சிறுவன் தனக்கு முன்னால் சென்ற நோயாளிகள் பல்வைத்தியரின் முன்னால் படும் அவஸ்தைகளை அவதானித்துவிட்டு தானும் அத்தகைய நோவினை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற பய உணர்வோடு பல்வைத்தியரை அனுகூகின்றான்.

இக்கோட்பாட்டில் தன்ன ஒழுங்குபடுத்தும் தொடர்பாற்றலும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஒருவன் தான் வாழும் சமூகத் தின் திட்டங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், சமுதாயதலன், சமுதாய ஊக்குவிப்புகள் சார்பாக தனது நடத்தையினை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கின்றான். ஒருவன் வாழுகின்ற குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் நன்மைசெய்பவர்கள், உண்மை பேசபவர்கள், ஊருக்காக உழைப்பவர்களையர்வுற்றுக் காணப்படும் பொழுது, அவர்கள் பாராட்டப்பட்டு அவர்களுக்குரிய மகத்துவம் கொடுக்கப்படும் பொழுது, அச்சமுதாயத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு தனியனும் உண்மை பேசி நன்மை செய்யும் வழியில் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொள்வான். திறந்த மனப்பான்மையோடு தனிமன்த உரிமைகளை சுதந்திரமான பரிமாற்றத் தொடர்புகளை முதன்மைப் படுத்தும் சமுதாய அமைப்புகளிலேதான் தனி மனிதன் நற்பண்புகளைத் தன் வயமாக்குதல் இலகுவாகும்.

உணர்விளைவுகள்

ஒருவன் சுடலையின் அருகே அல்லது சவக்காலையின் அருகே இரவுவேளையில் நடந்துவரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என வைத்துக் கொள்வோம். இது தொடர்பாக அவன் ஏற்கனவே கேட்ட பேய்க்கதைகள் அவனது நினைவிற்கு மீண்டும் மீண்டும் வருவதை அவதானிப்பான். இதயம் விரைவாக அடிப்பதையும் சுவாசிக்க அவதிப்படுவதையும் நாக்கு வரண்டு போவதையும் அதிகமாக வியர்ப்பதையும் அவன் தனது உடல் மாற்றங்களாக அனுபவிப்பான். இவ்வாறு அவன் மனதில் ஏற்பட்ட பய உணர்வு பலவேறு 2. T ல் விளைவுகளுக்குக் காரணமாய் அமைவதை நாம் காணலாம்.

மேலும் ஒருவனுக்குக் கோப உணர்வு ஏற்படும் பொழுது அவனது முகம் வெளிறி விகாரமுற்று கோரமாய்க் காணப்படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். தானே பார்த்து சகிக்க முடியாத அளவிற்கு முகத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவது கோப உணர்வின் தவிர்க்க முடியாத எதிர்விளைவாகும். இவ்வாறே, இன்ப உணர்ச்சி அரும்பும்பொழுது உதாரணமாக வெளிநாட்டிலிருந்து பல ஆண்டுகளின் பின்னர் மகனை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் தாய் களிபேருவகை கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிக்கின்றாள்; மகிழ்ச்சியால் அவளது இதயம் படபடக்கின்றது.

அதேவேளை, எதிர்பாராமல் தனது எதிரியைதான் விரும்பாத நபரைச் சந்திக்கும் ஒருவர் தனது முக பாவனையின் மூலம் வெறுப்பையும் மன இறுக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துவார். இந்நோம்வரை அவரது முகத்தில் காணப்பட்ட மலர்ச்சி மறைந்து போக, கடுமைதெறிக்கும்.

உணர்வு பற்றி இரு கோட்பாடுகளை இங்கு கவனிப்போம். அவையாவன:

1. ஜேம்ஸ் லான்ஞ் உணர்வுக் கோட்பாடு.
2. கனன் பார்ட் உணர்வுக் கோட்பாடு.

1. ஜேம்ஸ்லான்ஞ் உணர்வுக் கோட்பாடு

உடல் மாற்றங்களின் மீள் வைப்பே உணர்வாகும் என உளவியயாளர் வில்லியம் ஜேம்ஸ் கருத்துரைத்தார். சந்தோஷமான அல்லது பயங்கரமான சூழல் தோற்றுவிக்கும் உடல்விளைவுகளின் தொகுப்பே உணர்வு என்பதே இவரது கருத்தாகும். இது குதிரையின் முன்னால் வண்டியை வைப்பதற்கு ஒத்ததாகும். இந்தக் கருத்தினை உடலியளார்கான் லான்ஞ் என்பவரும் கொண்டிருந்தார். விளைவாக, இக்கோட்பாடு ஜேம்ஸ் லான்ஞ் உணர்வுக் கோட்பாடு என அழைக்கப்படுகின்றது.

எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் உடல் விளைவுகளின் பின்னரேயே உணர்வை அனுமானிக்கின்றோம். உதாரணமாக படிக்கட்டுகளில் மேல்மாடி நோக்கி ஏறிக் கொண்டிருக்கையில் திடீரென சறுக்குகிறோம் என வைத்துக் கொள்வோம். உடனே கைப்பிடியைப் பிடித்துக் கொண்டு நடுங்குகின்றோம். பின்னர் பய உணர்ச்சியை அனுவிக்கின்றோம்.

2. கனன் பார்ட் உணர்வுக் கோட்பாடு

மேற்படி ஜேம்ஸ் - லான்ஞ் கோட்பாட்டிற்கு எதிராக வோல்ரன் கனன் பின்வரும் காரணிகளை முன் வைத்தார்.

1. என்னென்ன உணர்வுகளை நாம் அனுபவிக்கின்றோம் என்பதைப் பொதுவாகத் தெரிந்திருந்தாலும் உணர்வு நிலை உடல் மாற்றங்களிலிருந்து பாரிய அளவு வேறுபட்டது அல்ல.
2. அகவய அவயங்கள் உணர்வு குறைந்தவையாகும். அதே வேளை, அகவய மாற்றங்கள் மெதுவாக இடம் பெறுவதால் அவை உணர்வுக்கு ஆதாரமாக அமைவதில்லை.
3. செயற்கையாகத் தூண்டுவிக்கப்பட்ட உடல் மாற்றம் உண்மையான உணர்வு அனுபவத்தைத் தருவதில்லை.

கனன் மூளையின் மையப்பகுதிக்கு உரித்தானதாக உணர்வைக் கருதுகின்றார். உணர்வு உற்பத்தித் தூண்டியையும் மூளையின் மையப்

பகுதியையும் தொடர்புபடுத்தி உணர்வின் வளரிப்பாட்டை இவர் விளக்கினார். இவரது கருத்தினை மேலும் விவிவாக்கினார் பார்ட். விளைவாக, இக்கோட்பாடு கன்ன — பார்ட் உணர்வுக் கோட்பாடு என அழைக்கப்படுகின்றது.

பிற்கால ஆய்வுகளின்படி, மூன்று மையப்பகுதிக்கும் வாத நரம்புத் தொகுதிக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்றும் இவற்றிடையே நிலவுகின்ற சிக்கலான தொழிற்பாடுகள் காரணமாக உணர்வைத் தழுவியதாய் உடல் விளைவு நிகழ்கின்றதா? ஆனாலே உடல் விளைவு உணர்வுக்கு முந்தியதா? என்பதை நிர்ணயிப்பது இல்லைவானது என்று அறியப்படுகின்றது.

தகர்ப்போம் தடைகளை !

“மயக்கமா? கலக்கமா? மணதிலே குழப்பமா? வாழ்க்கையில் நடுக்கமா?”

மனித வாழ்க்கை என்பது துன்பங்கள் துயரங்கள் நிறைந்தது. சோதனைகள் வேதனைகள் நிறைந்தது. இழப்புகள் அழிவுகள் நிறைந்தது. இவை அனைத்தும் மனி தனை வந்தடையக் கூடியவையே. மனிதன் தன்னை உணர்ந்து கொள்ள உண்மை நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள இவை உதவுகின்றன. வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனை வந்தடையும் தடைகள் துன்பங்களை அவன் தாண்டக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும் தடைகள் வராமல் அவன் தனது இலக்கை அடையலாம் என்று நினைக்கின்ற போது, எதிர் பார்க்கின்ற போது தான் தளர்வுறுகின்றான். அதனால் அவன் தனது இலக்கை அடைய முடியாமல் குழம்பிப் போகிறான், இதனால் அவன் தன்னை சமுதாயத்திடமிருந்து மறைத்துக் கொள்கிறான். சமுதாயம் தனது பிரச்சினைகளுக்கு தடைகளுக்கு உதவி செய்யவில்லை, ஆறுதல் தரவில்லை என்று கவலையடைகிறான்.

எனவே, தனது வாழ்க்கைக்கு தான்தான் பொறுப்பாளி என்பதை அவன் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சமுதாயத்தைக் குறை கூறுவதை ஶிருத்த வேண்டும். தடைகளைத் தாண்டக் கூடிய மனப்பக்கு வத்தை வளர்க்க வேண்டும். தனது இலட்சியத்தை நோக்கிய தெளிவு வேண்டும். தன்மையிக்கையை வளர்த்து பிரச்சினைகளுக்கு முடிவெடுக்கும்யல வேண்டும்!

எம். ஜோஸ் பற்றிக், சுன்னாகம்

நீலக்கண்ணகள்... கபிலக்கண்ணகள்...

பி. எ. சி. ஆனந்தராஜா
-சாந்தியகம்-

ஆசிரியை ஜேன் எவியத்திற்கு, அயோவா நகரத்துப் பாடசாலைக்கு சாதானை நாளையில் கற்பிக்கப் போய் வருவது மிக மகிழ்ச்சியானதொரு அனுபவம். நான்கு பிள்ளைகளின் தாயான் 35 வயது நிரம்பாத ஜேனுக்கு தன் ஆசிரியத்தொழிலில் அபாரப் பிரியம். ஆனால் 1968 ஏப்ரல் மாத வெள்ளியன்று அவரது மன நிலை குழம்பியிருந்தது. இதற்கு முந்திய நாள், மார்ட்டின் ஹாதர் கிங், மீம் பிள் நகரில் படு கொலை செய்யப் பட்டார்! அன்றிரவு தொலைக்காட்சியில் அந்தக் கோரக் கொலையைப் பார்த்தபோது ஜேன் தன் மனதில் ஓர் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டார். ஓர் ஆசிரியை என்ற நிலையில் தனது மூன்றாம் வகுப்பு மாணர்களோடு இந்தக் கொலையைப் பற்றிக் கலந்துரையாட வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மேலும் அவர் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய விரும்பினார். இனக்கு ரோதத்தின் நியாயம், நீதியற்ற தன்மை, ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் விளக்கப்பட்டு, புரிந்துணரவைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய உள்ளங்களிலே ஆழமாகப் பதிக்கப்படவேண்டிய வாழ்க்கைப் பாடமாக அமைய வேண்டும் என்று விரும்பினார். இருந்தும் ஜேனுக்கு ஒரு

தயக்கம் வந்து தடுத்தது! இந்தத் தவணைமுழுவதும் அந்த 28 மாணவர்களுடைய நல் உறவுகளையும் நம்பிக்கையையும் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்திருந்தார். அதனால், தான் இப்போது எடுக்கப் போகின்ற முயற்சி, அந்த உறவுகள் பாதிக்கப் படலாம் அல்லது அவர்களது உள்ளங்களைப் புண்படுத்தவும் செய்யலாம்? இந்தப் பாடத்தைப் புகட்ட இதுதான் தகந்த வேளையாகும் என அவருக்குப் பட்டது.

பாடசாலை மணி ஒலிக்கும் முன்பே ஒரு பையன் அந்தச் செய்தியோடு வகுப்பிற்குள் நுழைந்தான்.

‘‘சிங்கைச் சுட்டுக் கொன்று விட்டார்கள்.’’

‘‘ஏன் அப்படிச் செய்தார்கள்?’’

‘‘அதைப் பற்றிப் பின்பு சொல்லுவேன்’’ என்று கூறிவிட்டு அன்றைய தொடக்கப் பாடத்தைக் கற்பித்தார் ஜேன். பின்பு பிள்ளைகள் ‘‘கிங்’’ கிணுடைய கொலையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பின் ஜேன் அந்த நாட்டில் வாழும் நீக்கிரோக்களைப் பற்றி பிள்ளைகள் என்ன அபிப்பிராயம் வைத்திருந்தார்கள் என்று வினவினார்.

‘‘நைஸ்விள்’’ என்ற சிறிய நகரம் சொற்புகுடிமக்களைக் கொண்டது. பெரும் பகுதி யும் வயல் வெளிகள். அங்கு கறுப்பர்களையே காணமுடியாது. அங்குள்ள பாடசாலைப் புத்தகங்களிலும் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே கறுப்பர்களைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருந்த தெல்லாம் பெற்றோர்கள். உறவினர்கள், நண்பர்களிடமிருந்து பெற்றவை தான். இவர்கள் தந்த விடைகளிலிருந்து ஒரு வடிவம் பிறந்தது.

நீக்ரோக்கள் வெள்ளையர்களைப்போல் திறமை சாலிகள் அல்லர். அவர்கள் சுத்தம் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் நித்தம் சண்டைபிடிப்பார்கள்.

இவ்விப்பிராயங்களை அவர்கள் குரோத உணர்வோடு கூறவில்லை. எதோ அவசியமாகவே விடையளித்தார்கள்.

அடுத்து ‘இனக்குரோதம்’ ‘பாகுபாடு’ ‘தாழ்வாக நோக்கல்’ போன்ற பதங்களுக்கு பிள்ளைகளிடமிருந்து வரை விலக்கணத்தை அறிய முற்பட்டார் ஜேன். அது கடினமாக இருக்கவில்லை. இத்தகைய கருதுகோள்களைப் பற்றி அவர்கள் முன்பும் கலந்துரையாடியுள்ளோர். நாடு பூராகவும் நீக்ரோ மக்கள் செல்லத்தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விடயங்களைக் கேட்டார் அவர். இப்போ அந்தப் பிள்ளைகள் அனுதரபங்காட்டத் தொடங்கினார்கள். நீக்ரோ மக்கள் வித்தியாசமாக நடத்தப் படுவதையிட்டுக் கவலைப்பட்டார்கள்.

இந்த மேற் போக்கான அனுதாபம் அந்த உள்ளங்களிலே முனைக்க ஆரம்பித்ததும் அன்று அந்த வகுப்பிற்கு கற்பிக்க விருந்த ஜெபத்தை சிந்திக்கலானார் ஜேன். ‘ஓ, பரிசுத்த ஆவியே! ஒருவனுடைய பாதணியில் நான் ஒரு மைல் நடக்குமுன் அவனையிட்டுத் தீர்ப்புக் கூறாமலிருக்க வரமருஞாம்!’ அந்த ஒரு மைல் பயணத்தையும் இந்தப் பிள்ளைகள் நடந்துதானாக வேண்டும்.

‘‘நீங்கள் ஒரு நீக்கிரோப் பையாகவோ பெண்ணாகவோ இருந்தால் எப்படி உணருவீர்கள்? அந்தக் குரோதத்தின் பாதிப்பை அனுபவிக்காவிட்டால் அதை உணருவது கஷ்டம் இல்லையா? அந்த உணர்வு எப்படி என்பதைப் பார்ப்போமா?’’ இப்படி ஜேன் கேட்டதும் பிள்ளைகளுக்குச் சுற்றுக் குழப்பமாகத்தானிருந்தது. ஆனால் ஜேனின் ‘‘திட்டத்தை’’க் கேட்டதும் குதுாகவித்தார்கள்.

‘‘இந்த வகுப்பறையில் உள்ளவர்களை, நீல நிறக் கண்ணுடையவர்கள் கபில நிறக் கண்ணுடையவர்கள் என்று பிரிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். இன்று மட்டும் நீலக் கண்ணர், கபிலக்கண்ணரை விடத் தாழ்வானவர் என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். திங்கட்கிழமை அதை மாற்றுவோம். என்ன? உங்களுக்கு விருப்பம் தானே!’’ என்றார் ஜேன்.

பிள்ளைகள் மிகவும் உற்சாகமாக இதற்கு உடன்பட்டனர். சில ரூக்கு நாளாந்தம் படிக்கிற சலிப்

விலிருந்து விடுதலை, மற்றவர்களுக்கு இது நல்லதோரு விளையாட்டாகவும் அமைந்தது.

வகுப்பு இரண்டாகப் பின்தது!

அந்த வகுப்பில் 17 பிள்ளைகளுக்கு நீலக் கண்களும் மூவருக்கு பச்சை நிறக் கண்களும், 8 பிள்ளைகளுக்கு காலை நிறக் கண்களும் இருந்தன. பச்சை நிற மூவரும் காலை நிற மூன்றாவர்களே ஓடு இணைக்கப்பட்டு ஒரு பிரிவினராகக் கருதப்பட்டனர்.

“இன்றைக்கு காலை நிறக் கண்ணர், நீல நிறக் கண்ணரை விடச் சிறப்பானவர்கள்; சுத்த மாணவர்கள்; துடிப்பானவர்களாகக்கருதப்படுவர்.” என்று ஆரம்பித்தார் ஜேன்.

காலைக் கண் பிள்ளைகள் ஒரு வரை ஒரு வர் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். நீலக்கண் பிள்ளைகள் நிம்மதியில்லாமல் அங்கும் மிங்கும் பார்த்தனர்.

“நீலக்கண் பிள்ளைகள்! நான் சொல்லித்தந்த பாடம் நினைவிருக்குதா?” ஜேன் முழு வகுப்பையும் கேட்டார்.

“இல்லை!” என்று ஏகோபித்த குரல் வந்தது, கபிலக்கண் பிள்ளைகளிடமிருந்து! இந்த விளையாட்டு எப்படித் தொடரப் போகின்ற தென்பதை அறிய அவர்களுக்கு ஆர்வமாயியிருந்தது போலும்! ஒரு கபிலக் கண்ணள் தனக்கருகி விருந்த நீலக் கண்ணளை அருவருப்போது பார்த்தான்! விளை

யாட்டு அவ்வளவு வேகமாக வேலை செய்யத் தொடங்கி விட்டது. அன்றைய நாளின் விதி முறைகள் தெளிவாக்கப்பட்டன. கபிலப் பகுதியினர் குழாய் நீரைப் பாவித்தல் வேண்டும். ஏண்யோர் தங்களுடைய கிண்ணங்களில் குடித்து வேண்டும்.

“ஏனப்படி?” என்று நீலக் கண்ண சிறுமி ஆத்திரத்தோடு கேட்டாள்.

“உங்களினர், நோயேதம் தொத்தினால்?” என்று உடன் பதிலளித்தான் ஒரு கபிலக் கண்ணன்.

ஜேனின் “ச லு கை கள்” தொடர்ந்தன.

“கபிலப் பிரிவினருக்கு காலை இடைவேளை 5 நிமிடம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும். தங்கள் மதிய உணவிற்கு முன்பு வெளியே செல்லலாம். தங்களுக்கு விரும்பிய சுபாடிகளைத் தெரிவு செய்து அவர்களோடு உண்ணலாம். நீலக்கண்ணினருக்கு இவை அனுமதிக்கப்படமாட்டா!... வகுப்பறையில் யார் முன் வரிசையிலிருப்பது?” என்று கேட்டார் ஜேன்.

“நாங்கள் தான்!” என்று ஆக்ரோசமாகக் கத்தினர் கபிலப் பிரிவினர்! புதிய இடங்களிலிருக்க, இருக்கைகளை அங்குமிங்குமாக இழுத்து முண்டியடித்தனர்.

“நீலக் கண் பிள்ளைகள் மற்ற வர்களோடு விளையாடக் கூடாது. அழைப்பு வந்தால் மட்டும் விளையாடலாம். கபிலக்கண் பிள்ளை

களே! நீலக் கண்ணினரோடு விளையாட முன் நன்றாக யோசித்து விட்டுச் செய்யுங்கள்! உங்கள் பிரிவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் தப்பாக நினைப்பார்கள்’’ என்றார் ஜேன்.

இந்த ‘விதிமுறை’களோடு ஜேன் அன்றைய கற்பித்தல் விடயங்களைக் கவனிக்கலானார் வாசிக்க முடியாமல் தடுமாறிய கபிலக்கண் பிள்ளைக்கு உதவினார். ஆனால் அதே பிழையை நீலக் கண் பிள்ளை செய்தபோது ஒன்றுமே கவனிக்காமல் வேறொரு கபிலக்கண் பிள்ளையை முறையாக வாசிக்கும்படி தூண்டினார். நீலக் கண் பிள்ளை தன் புத்தகத்தின் ஒற்றைகளை மடித்துச் சுருட்டி அழுக்காக்கினால் உடனே ஜேன், அப்புத்தகத்தை முழு வகுப்பிற்கும் காட்டி ‘நீலக்கண் பிள்ளை கள் தங்கள் புத்தகங்களைக் கவனமாக வைத்திருப்பார்களா?’’ என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். ‘‘இல்லை’’ என்று ஒரே குரலில் வெகு உற்சாகமாகக் கத்தினார் கள் கபிலக்கண் சிறுவர்கள்!

விளையாட்டு இவ்விதமாக நகர்ந்தது. கபிலக்கண் குழுவினர் தம் நீலக்கண் சகபாடிகள் விடும் பிழைகளை யெல்லாம் சுட்டிக் காட்டி ‘‘மொக்குகள்’’ என்ற ரீதியில் ‘பகிடி’ பண்ண ஆரம்பித்தார்கள். இடை வேளைகளில் அந்த ‘மொக்குகளை’ விளையாட்டிற்கு அழைக்கக் கூட அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை.

நண்பகலானதும் ஜேனின் மனதை விரக்கி அழுத்தியது! இந்த விளையாட்டை ஏன் தொடங்கினோம்? என்று அவர் உள்ளம் சொல்லியது. நீலக் கண் கபிலக்கண் பிள்ளைகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் எந்த விதப் பிரச்சினையும் இருக்க வில்லை. நீலக் கண் பிள்ளைகள் மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் காணப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய உடல் தோற்றம், முக பாவம்- முழு மனப் போக்கே தோல்வியைத்தான் காட்டியது. நீலக்கண் பிள்ளைகளுடைய கல்வி நிலை திடீரன்று வீழ்ச்சியடைந்தது. அவர்களுடைய தோற்றமும் நடவடிக்கைகளும் உண்மையில் தாங்கள் கீழானவர்கள் என்ற மன நிலையைப் பிரதி பலித்தது. கபிலக் கண் பிள்ளைகள் உற்சாகத்துடனும் துணிவுடனும் தாங்கள் நேரத்தை திருப்பிடுதன் களித்தனர். ஆனால், அவர்கள் தங்கள் சகபாடிகளுடன் நடந்து கொண்டவிதம் பயங்கரமாயிருந்தது. தாங்கள் அவர்களை விட மேலானவர்கள் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் நம்பினார்கள்.

பாடசாலை முடியுமுன் ஜேன், அன்றைய நாள் எவ்வாறு ஆரம்பமானது என்பதை நினைவுட்டி நார். திங்கள்கூடு ‘நீலக்கண் பிள்ளைகள் மேலானவர்களாகக் கருதப்படுவர்.!’ என்று கூறி வைத்தார் ஜேன்.

திங்கள் காலை பாடசாலை ஆரம்பமானதும் ஜேன் இந்த அறி விப்பை வெளியிட்டார். ‘‘பிள்ளைகளே! நான் வெள்ளியன்று தவறு

தலாகப் பொய் சொல்லிவிட்டேன், கபிலக்கண் ஆட்கள் நீலக்கண் ஆட்களை விட மேலானவர்கள் என்று, அப்படியில்லை. உண்மையில் நீலக்கண் ஜீனர்தான் கபிலக்கண்ணினரைவிட மேலானவர்கள்; கெட்டிக்காரர்கள்!“

தான் சொன்னதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள் என எதிர்பார்த்தார் ஜேன். ஒருமுறை இவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்டதால் திரும்பவும் இந்த விளையாட்டை விரும்பமாட்டார்கள் என எண்ணினார். ஆனாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் வேலை செய்யத்தொடங்கின. சென்ற வெள்ளியன்று களிப்பால் துள்ளிய முகங்களில் வெறுப்பும் அதிருப்தியும் தெரிந்தன. சோந்து சலிப்புற்றிருந்த முகங்கள் மீண்டும் உற்சாகமடைந்தன.

கபிலக்கண் பிள்ளைகளுக்குரிய ஒடுக்கல்முறைகளை உடனேயே ஆரம்பித்தார் ஜேன். எடுத்ததற்கும் அவர்களில் குறை கண்டு பிடித்தார். பாகுபாடு காட்டப்பட்டதும், பிறரைப்போல் அவர்களும் வெகு தீவிரமாக அதன் பாதிப்பை வெளிக்காட்டினார்கள். ஆனால் இப்போ ஒரு முக்கிய வித்தியாசத்தை அவர் உணர்ந்தார். மேலோராய் இயங்கிய நீலக்கண் பிள்ளைகளுக்கு, கபிலக்கண் கீழோரமாட்டிலிருந்த பாகுபாட்டுக் குரோதம் முன்பு கபிலக்கண் பிள்ளைகள் காட்டியதைவிட குறைவாகவே இருந்தது. ஏற்கனவே பாகுபாட்டுக் குக்கலுக்குள்ளான அனுபவம் அவர்கள் மனங்களில் அனுதா

பத்தை ஏற்படுத்தினவோ? இருக்கலாம். ஜேனால் அதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

பாடசாலை முடியும் வேளை. ஜேன், வெகு சாதுரியமாக நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டெல்லாம் ‘வெறும் போய்’ என்று கூறினார் ‘‘நீங்கள் எந்த வகையான ஆள் என்பதற்கும் உங்கள் கண்ணின் நிறத்திற்கும் ஏதாவது தொடர்புண்டா?’’ என்ற வினாவை எழுப்பினார் ஜேன். “இல்லை!” என்று முழுப் பிள்ளைகளும் குரலெழுப்பினார். இரண்டு நாளைய சிறுபதற்றமும் விடுபட்டு உடைந்த வெள்ளம்போல் ஒடி எல்லோரையும் சிரிக்கவைத்தது. இதுவரைக்கும் இந்தப் பிரிவைப் பொறுக்காமல் அழுத பையன்களோடு அவரும் அழுதார். கண் நிறத்தால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் இப்போ நெருங்கிச் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். கணகள் ஈரமாகி அந்தச் சிறுமிகள் இழந்த நண்பிகளை இறுக அணைத்துக்கொண்டார்கள்.

அடுத்து வந்த பாடசாலை நாட்களில் மென்மேலும் இதைப்பற்றிய உரையாடலை விரிவுபடுத்தினார். தங்கள் அனுபவங்களைக் கட்டுரையாக எழுதும்படி பணித்தார். தாங்கள் ஒடுக்கப்பட்ட நாட்களை மிகவும் உணர்ச்சி பூர்வமாக வருணித்தார்கள். “நான் அசுத்தமானவன்” “நான் ஒரு சிறியவன்” “கபில நிறப்பிள்ளையை உதைக்கவேணும் போல இருந்தது” என்றெல்லாம் தங்கள் அனுபவங்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

கட்டுரைகளை முழுவகுப்பிற்கும் வாசித்துக் காட்டினார் ஜேன். இந்தப் பயிற்சி தொடங்குமுன் நீக்கிரோ மக்களைப்பற்றி அவர்கள் கூறியதையும் நினைவுபடுத்தினார். “நீங்கள் பிறந்த நாளிலிருந்து உங்களைப் பிறர் ஊழமயென்றோ, துப்புரவு இல்லாதவர் என்றோ, கவனக் குறைவானவர் என்றோ கூறி வந்தால் உங்களுக்குக் கோபம் ஏற்படாதா? எல்லோ ரா வும் கைவிடப்பட்டவராக உணரமாட்டார்களா? வாழ் க்கையில் கடும் உழைப்பால் முன்னுக்கு வரலாம் என்ற எண்ணம் அற்றவர்களாக உணரமாட்டார்களா?” என்ற சிந்தனை வினாக்களைக் கேட்டார் ஜேன். மற்றொரு முக்கியமான கேள்வியையும் கேட்டு வைத்தார். “கண்களின் நிறத்தையோ அல்லது தோலின் நிறத்தையோ வைத்து மதிப்பிடமுடியுமா?”

இந்தக் கற்றல் பயிற்சியும் அதன் உணர்வு பூர்வமான அனுபவங்களும் அவர்களுடைய மனங்களில் நிச்சயமாக ஆழப் பதிந்திருக்கும் என்று நம்பினார் ஜேன். பெற்றோர்களிடமிருந்து பெற்ற அறிக்கைகளும் அவரது நம்பிக்கைக்கு வலுக்கொடுத்தது. ஆசிரிய ஜேன் இந்தப் பயிற்சிகளை மேலும் இரு வகுப்புகளில் நடைமுறைப்படுத்தினார். விளைவுகள் ஏற்குக் குறைய அதே மாதிரி அமைந்தன. இந்த முயற்சி பிற மாகாணங்களுக்கும் பரவி தொலைக்காட்சியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டன. பாராட்டிப் பல கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. அவற்றையெல்லாம் பின்னை

களுக்கு வாசித்துக் காண்பித்தார். ஒரு சிலர், “பிள்ளைகள் நடித்திருக்கலாம்” என்றனர். தாங்கள் மேலானவர்கள் கீழானவர்கள் என்று இலகுவில் தம்மைக் கருதமாட்டார்கள் என்று கூறினார்கள்: ஆரம்பத்திலும் ஜேன் அவ்வாறுதான் கருதினார். ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்ட அந்தப்பயிற்சி அவர் நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தியது.

“அதிகாரத்தின் குறுக்கு மனிதர்கள் குறிப்பாக சிறுவர்கள் எவ்வாறு பூரணமாகப் பாதிப்படைகிறார்கள் என்பதைத்தான் இது நிருபிக்கின்றது. மேலும் பாகுபாடுகாட்டுதல் எத்தகைய கெடுதல் விளைவிக்கும் என்பதையும் அதனால் குரோதம் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதையும் உணர்த்துகின்றது.” என்கிறார் ஜேன்.

இத்தகையதொரு பயிற்சி முழுஉலகத்தையோ அல்லது நாம் வாழும் ஊரையோ மாற்றிவிடும் என்று நான் சொல்லவரவில்லை ஆனால் இனக்குரோதத்தின் நீயாயமற்ற நிலையிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் நாம் வாழிவிரும்பினால் அதற்கான பணியை நாம் எங்கேயோ ஆம்பித்தாக வேண்டும். ஆனால் நான் ஓர் ஆசிரிய. பின்னைகளோடு வேலை செய்யவன். ஆகவே இந்த எளிமையான வழியில் அதை ஆரம்பித்தேன்’ என்று குறிப்பிடுகின்றார் ஜேன்.

● நீக்கிரோ மக்களின் விடுதலைக்காக அஹிம்சை வழியில் போராட்டமாட்டின்லாதர் சிங், 1968ல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இயல்

எம். எம். நிக்ஸன்

நாம் நமது சிறு பராயந்தோட்டு, எம் இறுதிக் கதி வரை பல தெடுதல்களை மேற் கொள்ளுகின்றோம். இத் தெடுதல்களில் ஒன்றாக ஓய்வைத் தெடுதல் என்ற பெரிய தெடுதல் அமைகின்றது. இவ் ஓய்வு மனித வாழ்வில் ஒவ்வொருவருக்கும் மிக முக்கியமாகும். ஓய்வு தனி ஒருவரை, தானாகவே ஆராயவும், ஆராய்ந்தவற்றில் இருந்து அவரைப் பற்றிய ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கும் உதவுகின்றது; துணைபுரிகின்றது! எனவே ஓய்வை நோக்கி நாம் அடிவைக்க முன்னை வேண்டும். ஓய்வினால் உண்டாகும் உள்ளார்ந்த மனம் சமாதானமின்றி, கடைசிவரை மனநிறைவு அடைய முடியாது. ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சிலவற் றைப் பெறுவது கடினம்; பெற முடியாது. அவ்வாறே சிலவற்றை எம் வாழ்விலிருந்து பெற வேண்டுமாயின், ஓய்வு அசியம்! எனவே நாம் கூடியவரை எமக்குள்ளேயே ஓய்வைப் பெற ருக்கொள்ள முயல வேண்டும்.

ஒருவர் தனது ஓய்வைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், அவர் பிறருக்கு அளவிட முடியாத உதவியைப் புரிகின்றார். உதரரணமாக நாம் சில கடைகளுக்குச் சென்று பொருட்களைப் பார்த்து வாங்குவதற்காக அப்பொருட்களைக் கையில் எடுத்துத் திரும்பவும் வேறு இடத்தில் வைக்காது, அதே இடத்தில் வைப்போமானால் அவ்வியாபாரி, அவற்றை அகெஞ்சும் நேரத்தில் ஓய்வில் மகிழ்ந்திருப்பானல்லவா? இது ஒரு பெரிய உன்னத அடைவாகும். ஓய்வை எம் இறுதிக் கட்டம் வரை உயர்வாக வைத்துத் தேடிப்பயணடையலாம். அமைதி உள்ளடங்கியது. உண்மையான ஓய்வு என்பது ஒரு நீரோடையில், கொந்தளிப்போ பெரிய அலைகளோ இல்லாமல் அமைதியாகச் செல்லும் நீர்போல எம் மனமும் உணரக் கூடியது. கீதத்தின் இனிய நாதம் போன்றது இவ் ஓய்வு. பிறர் ஓய்வை எமக்குத் தரும் போது நாம் நாம் நன்றியின் ஊற்றை எமக்குள் உணர்ந்து, எமது வாழ்வுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்க முடியும். எம் கடின வேலைகளும், தொடர்ச்சியான முயற்சிகளும் பயன் அளிப்பவைதான், எனினும் அவை தாமாகவே எமக்குள் ஓய்வை தர மாட்டா. ஓய்வைத் தெரவேண்டும், அதன் மூலம் நற்பயண அடைய வேண்டுமென நாம் குறிக்கோள் கொண்டிருந்தால், அதை எம் முதல் நோக்காக அடைய முடியும்! ஓய்வு நோத்தை மகிழ்ந்திருத்தல், இளைப்பாறுதல் என்ற கருத்தில் எடுக்கலாம். இந்த மகிழ்ச்சியானது எமது திறமைகளை உள்ளடக்கி வாழ்வை

அழிவாக்காமல் இருக்க உதவ வேண்டும். எனவேதான் மனிதர் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கு ஒப்பை வளர்த்துக்கொள்கின்றனர்!

ஒரு நல்ல கடின உழைப்பாளி எப்படி ஓய்வைப் பெறுவது, எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது என தெரிந்திருப்பான். வாழ்க்கையில் ஓய்வு எம்மைத் தேடிவரமாட்டாது. மாறாக, நாமே ஓய்வை நோக்கி ஓயாமல் ஒன்றித்து அதனை அடைய வேண்டும்; நலம் பெற வேண்டும்! ◎

சிந்திப்போம், செயலாற்றுவோம்

ரி. எம். அன்றனிப்பிள்ளை, எல். எல். பி.

நல்லவர் அறிமுகம் நன்மைதா வேண்டாமா?

“நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே — நலமிக்க நல்லார் சொற் கேட்பதும் நன்றே! — நல்லார் தம குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே, அவரோடு இளங்கி இருப்பதுவும் நன்று!”

நாளாந்தம் நாம் பலரைச் சந்திக்கின்றோம். அவர்களில் சிலரேனும் சில சிறப்பம்சங்கள் உள்ளவர்கள். அவர்களது ஆற்றல்களையும், அனுபவங்களையும், சாதனைகளையும், நற்பண்புகளையும் அவதானித்து, அவற்றில் சிலவற்றையேனும் நமதாக்கிக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது!

சிந்தனைக்கு

1. உமது அறிமுக அனுபவங்களில் பயன் உள்ளவை எவை?
2. நீர் சந்திக்க விரும்பும் நல்லவர்கள் யாவர்?
3. அவர்களது சிறப்புப் பண்புகள் எவை?
4. உம்மைச் சந்திப்பதனால் சிலரேனும் நன்மை பெறுகின்றனரா?
5. உமது நற்பண்புகள், ஆற்றல்கள், சாதனைகள் எவை?
6. மக்கள் உம்மை மதிக்கக் கூடிய நிலையில் நீர் உள்ளீரா?
7. வாழ்க்கையில் உமது இலட்சியத்தை முன் வைத்து, அதற்கேற்ப உமது செயற்பாடுகளை அமைத்துக் கொள்கிறீரா?

இக்கேள்விகளுக்கு, உமக்குத் திருப்திகரமான விடைகளைப் பெற முடியுமானால், அதுவே வாழ்வின் வெற்றியாகும்.

அதிர்ச்சியின் ஒலி இருவகைப்படும்

ர. பி. வி. கோஸ்ஸி பி. ஏ., டிப். இன். எட்.

“அதிர்ச்சி” பற்றி ஆராயும் முன்னால் நாம், அதிர்ச்சி என்ற சொல்லுக்கு கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வது நல்லது.

பொதுவாக அதிர்ச்சி என்பது பயத்தை எழச் செய்வது, நடுக்கத்தை உண்டாக்குவது, அதிர்வை ஏற்படுத்தவது, ஒலி எழுப்பக் கூடிய அளவு விரைவான அசைவை ஏற்படுத்துவது, அதிகப்படுத்தல், குழறல், சராசரிக்கு மிக அதிகமாக்கப்படுதல் என்றெல்லாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

யாழ் நரம்பை சிதறவுந்துதலுக்கும் ‘அதிர்வு’ என்றே அழைக்கின்றோம். இவ்வாறான காரணங்களாலுமே ‘அதிர்வேட்டு’ அதிர் வெடி என்ற சொற்கள் எழுந்துள்ளன. எனவே-

அதிர்ச்சி என்றால் - நாம் எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒன்று, சாதாரண சராசரி நிலையில் நடைபெறாமல் பெரியதொரு பாரிய சக்தியுடன் நடைபெறுவது; அவ்வாறு நடைபெறும் பொழுது நம் மனத்தில் எழும் உணர்ச்சியின், வளர்ச்சியின், முதிர்ச்சியே அதிர்ச்சி.

இவ்வாறான அதிர்ச்சி மானுடர்களுக்குத் தேவையா? என்பது ஒரு கேள்வி.

இல்லை; தேவையில்லை! என்றே மிகப் பெரும்பான்மையினர் எண்ணக் கூடும். சரி, பொதுவாக தேவையில்லா விட்டாலும், சில வேளைகளில் மிக மிகத் தேவைப்படுகின்றது. ஆமாம், அதிர்ச்சி வைத்தியம் என்று ஒன்றுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறியாக்கள். சில வேளைகளில் நீங்கள் சில கிணிமாப் படங்களில் கண்டிருக்கலாம். ‘அதிர்ச்சி’ ஒரு எதிர்மறை மனோநிலையை ஏற்படுத்தும். பின் அது போன்ற ஒரு ‘அதிர்ச்சி’ அம் மனோநிலையை மாற்றி, முன்னிருந்த நன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்து விடும். ஆக-

மேற்கூறிய நிகழ்வுகளின் போது “அதிர்ச்சி” மிகத் தேவைப்படுகிறது.

இப்படியும் ஒரு கதை சொல்வார்களே: ஒருவருக்கு கழுத்து நரம்பில் சுருக்கு ஏற்பட்டிருந்ததாம். கழுத்தை கொஞ்சம் திருப்பச் செய்

வேண்டியிருந்தது. நோயாளி, கையையே வைக்க இடம் கொடுக்க வில்லை. உடனே, வைத்தியர் திடீலென்று “ஐயா, உங்கள் வலத்தோளில் ஒரு பெரிய தேள் நிற்கிறதே, கொட்டிவிடும்” என்றாராம். நோயாளி அதிர்ச்சியில், பயத்தில் உடனடியாக “டக்” கென்று கழுத்தைத் திருப்பி விட்டார். சுருக்கும் அகன்றதாம். எப்படி அதிர்ச்சி வைத்தியம்! ஆனால்—

அதிர்ச்சி எப்பொழுதும் நல்ல பலன்களை, உடன்பாட்டுத் தாக்கங்களை மட்டும் கொணர்வதில்லை. பெரும்பான்மையும், அதிர்ச்சியின் தாக்கம் அல்லது பெறுபேறு எதிர்மறைத் தாக்கமாகவே அமைகின்றது. எதிர்பாராத ஒரு பேரதிர்ச்சி ஏற்படும் பொழுது, அதிர்ச்சிக்குள்ளானவர்தற்கொலை முதல் “தண்ணியடித்தல்” வரை செல்கிறார். இவை தனக்குத்தானே தண்டனை வழங்கிக் கொள்ளும் பொழுது, ஆனால், அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவருக்குத் தண்டனை வழங்க எண்ணும் பொழுது, பழிக்குப்பழி என்பது முதல் படுகுழி பறிப்பது வரை செல்கிறார். இவையெல்லாம் “அதிர்ச்சியால்” ஏற்படும் எதிர்மறைத் தாக்கங்களாகின்றன. மேலும்—

அதிர்ச்சி, ஆளுக்கு ஆள், இடத்துக்கு இடம் அதிர்ச்சியைத் தருபவர் தரும் பொருள், இடம், காலம் போன்றவற்றிற்கு அமைய வேறு படும், மாறுபடும். ஆமாம், நாம் ஏதோ ‘கடவுள்’ போன்றவர் என்று எண்ணியிருப்பவர் ஒரு சிறு தவறு செய்து விட்டாலும் நமக்கு “அதிர்ச்சி” அதிகமாக இருக்கிறது. எப்பொழுதுமே தவறு செய்பவர் எதைச் செய்தாலும் எந்தவித அதிர்ச்சியும் ஏற்படுவதில்லை. இது போலவே, பொருளொன்றின் தேவை மிக அதிகமாக இருக்கும் பொழுது ஏதாவது எதிர்மறையரக நலம் பெற்றுவிட்டால் ‘அதிர்ச்சி’ அதிகமாயுள்ளது. எதிர் பார்ப்புக்கு ஏற்ப அதிர்ச்சியின் தரம் கூடிக்குறைவதை உணரலாம்.

இந்த அதிர்ச்சியணர்ச்சி குணத்தைப் பொறுத்து மட்டுமல்ல, உடல் நலத்தைப் பொறுத்த அளவிலும் நல்லதல்ல. இரத்த அழுத்தம் பய உணர்ச்சி, பசியின்மை, நித்திரையின்மை போன்றவற்றைத் தோற்று விக்கக் கூடியது. எனவே, “அதிர்ச்சி” அடையாமலிருப்பது நமது கடமை. இதற்கு என்ன செய்யலாம்?

மனக்கட்டுப்பாடே மிக முக்கியமானது. எதையும் தாங்கும் இதயங்கொண்டவர்களாக நாமிருக்க வேண்டும். நடப்பவை எல்லாம், நலை நாதனின் அருளால் நடக்கின்றன என்ற தன்நம்பிக்கை தேவை— அல்லது. இவ்வுலகில் நடப்பவை எல்லாம் இயல்பாகவே நடைபெறுகின்றன என்ற எண்ணம் வேண்டும். நடப்பவை எல்லாம் நன்மைக்காகவே

என்ற மனப்பாங்கை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆமாம், சுருக்க மாகச் சொல்வதாகில் மனக்கட்டுப்பாடு தேவை! இதனைப் பெற நீங்கள் வெளிகீக் அல்லது ஆன்மீக உபரயங்களையும் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்.

அதிர்ச்சி தரும் நிகழ்ச்சிகள், கால ஒட்டத்தால் சாதரண நிகழ்ச்சிகளாய் மாறிவிடும் தன்மை பெற்றவை. எனவே— அதிர்ச்சி யைத் தவிர்த்து நல்லுணர்ச்சியுடன் வாழ முயற்சிப்போமாக!

கண்டு பிடித்தவர்?

- ஆசிரியர் : தமிழ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது யார்?
- மாணவன் : எனக்குத் தெரியாது சேர்.
- ஆசிரியர் : ஐயா, உங்க மகனுக்கு அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடிச் சது யார் என்டு கேட்க, தெரியாதாமே.
- தந்தை : சேர், இவன் இப்படித்தான். அண்டைக்கு என்ற சட்டைப் பைக்குள்ள காசைக் காணவில்லை. கேட்டன் தெரியாது என்டிட்டான். அடி போட்டன், அப்பதான் சொன்னான், தான் தான் எடுத்தது என்டு. அது போல நீங்களும் நல்ல அடி போடுங்க, கண்டு பிடிச் சது அவனாகத்தான் இருக்கும்.

அசாதாரண ஆளுமைத்துவம்

செ, அந்தோனிமுத்து

நாம் எங்களுடைய அன்றாட வாழ்வில் பல்வேறுபட்ட குணாதி சயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் கொண்ட மக்களுடன் இணைந்து வாழுகின்றோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் சிலரின் குணாதிசயங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பன சாதாரண மனித நடத்தைகளில் இருந்து சற்று வேறுபட்டோ அல்லது முரண்பட்டோ அல்லது சாதாரண மனித நடத்தைகளில் இருந்து விலகி யோ காணப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, எம்மிடமிருந்து முரண்பட்டவர்களின் நடவடிக்கைகள் சிலருக்கு சிரிப்பை உண்டுபண்ணலாம்; அல்லது இவர்கள் மீது பரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தலாம்; அல்லது சில வேளைகளில் கோபத்தையும் அதைத்தொடர்ந்து குளுபடிகளையும் ஏற்படுத்தலாம்.

எனவே, அசாதாரண ஆளுமைத்துவம் என்பது என்ன? அதன் புறஇயல்பான செயற்பாடுகள் எப்படிப்பட்டவை? எனப்பார்ப்போம். முதலில் நாம் அசாதாரண நிலை என எதைக் கருதுகின்றோம்? எவ்வகையான அளவுகளைக் கொண்டு அவற்றைச் சாதாரண நிலையிலிருந்து இனங்காணுகின்றோம். பின்வரும் நான்கு நிலைகளின் மீதும் எமது பார்வையைச் செலுத்தி அதன்மூலம் கிடைக்கும்

தரவுகளைக் கொண்டு எமது சர்தேகங்களுக்குத் தீர்வைக் காண முயலுவோம்.

1. இயல்பான கணிப்பீடில் இருந்து விலகிய நிலை

அசாதாரண நிலை என்றாலே சாதாரண அல்லது இயல்பான நிலையிலிருந்து விடுபட்ட நிலை என்பதுதான் பொருள். ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவில் இருந்து அக்குழுவில் அடங்கும் தனியண்களின் உயரம், நிறை, அறிவு முதலிய பண்புகளைக் கணித்துக் கொள்வோம். அநேகமாக அக்குறிப்பிட்ட குழுவில் வாழ் வோரில் அநேகமானோர், இந்தக் குணாதிசயமுள்ளோரில் நடுத்தர நிலையினுள் அடங்குவர். அதாவது அளவுக்கு மின்சீயோ அல்லது அளவுக்குக் குறைந்தோ இருக்கமாட்டார்கள். இதையே நாங்கள் சாதாரண நிலை எனகின்றோம். ஆனால் இவர்களிற் சிலர் அழுர்வமாக மற்றவர்களின் நிறைகளிலிருந்தோ அல்லது உயரத்திலிருந்தோ அல்லது அறிவாற்றலிலிருந்தோ பிரமிக்கத்தக்க அளவிற்கு மிகவும் கூடியோ அல்லது குறைந்தோ இருப்பர். இதையே நாம் அசாதாரணம் என அழைக்கின்றோம். அத்தோடு அதிகளவு மகிழ்ச்சி முதலிய மிஞ்சிய நிலை

களையுக் நாம் அசாதாரணம் என்றே கொள்கின்றோம். ஏன்வெ இயல்பாகிய நிலைகளில் விலகிய நிலையே அசாதாரணநிலையாகும்.

2. இயல்பான சமூகநடத்தை களில் இருந்து விலகிய நிலை

இவ்வொரு சமூகமும் தமக்குப் பொருத்தமான ஒழுங்கு விதி களையோ அன்றேல் சட்டத்திட்டங்களையோ தங்கள் நலன் கருதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடத்தை களாக வகுத்திருப்பதை நாம் அறி வோம். இவ்வாறாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்குகளை ஒரு குறிப்பிட்ட தனியனோ அல்லது ஒரு சிலரோ அதிலிருந்து முரண் பட்டோ அல்லது தொடர்ந்து அது விருந்து விலகியோ வாழ்வாராயின் அதையே அசாதாரணம் என்கின்றோம். இவ்வொழுங்குகளிலிருந்து விலகிநடத்தல் என்பது அசாதாரணமானது என்பதை சமூகங்களைப் பொறுத்தும் காலத்தைப் பொறுத்தும் தான் நிரணயிக்க முடியும். ஏனெனில் ஒரு சமூகத்தால் அசாதாரணம் என்பது இன்னொரு சமூகத்தால் சாதாரணம் என ஏற்றுக் கொள்ளப் படலாம். அத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தால் ஒரு காலத்தில் அசாதாரணம் என ஏற்கப்படுவது, அதே சமூகத்தால் இன்னொருகாலத்தில் சாதாரணம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதும் நாம் அறிந்த விடயங்களாகும்.

3. தகாத நடத்தைகள்

அசாதாரணம் என்பது இயல்பான நிலையில் இருந்து விலகிய

நிலையை அல்லது இயல்பான சமூக நடத்தைகளில் இருந்து விலகி நிற்கின்றது என்பதை விட, அசாதாரண நடத்தைகள், சாதாரண நடத்தையுள்ள ஒரு தனியனையோ அன்றேல் ஒரு சமூகத்தையோ எந்த விதமாகப் பாதிக்கின்றது என்பதைப் பற்றியே சமூக ஆய்வாளர்கள் மிகவும் அக்கறையுடையவர்களாக உள்ளார்கள். இந்நோக்கின் படி தகாத நடத்தைகள் எனப்படுபவை தனியனின் அன்றேல் ஒரு சமூகத்தின் உயர்பண்புகளுள் பிரவேசித்து பிரதி கூலமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நிலையினுள் அடங்குபவர்களின் சில குணாதிசயங்கள் என்னவென்றால், சாதனங்கள்முக்கியமாக கண்ணாடி முதலிய பொருட்களுக்குச் சேதம் விளைவிப்பர். மக்கள் கூட்டத்துக்குப் பயந்தவர்களாக இருப்பர். தங்கள் குடும்பங்களைச் செவ்வனே நடத்த முடியாமலிருப்பர் எனபன போன்றவை.

4. மனச்சோர்வு

இந்த நான்காவது நிலையானது ஒரு தனியனின் புற இயல்பான செயற்பாடுகள், நடத்தைகள் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிறும் தனியனின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளோடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடைய தாக உள்ளது. அசாதாரண நிலையின் பரிதாபகரமான நிலையை அன்றைத் தோன்றுகின்றது. மனச்சோர்வு உடையவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் வெறுப்பை அன்றேல் பரிதாபகரமான நிலையை அண்மித்துக்

கொண்டிருப்பர். அதாவது தங்கள் சொந்தவாழ்வே அவர்களுக்கு ஒரு சமையாகத்தோன்றும். இப்படிப் பட்டவர்கள் தமது அன்றாட வாழ்விலே நிம்மதியின்மை, உறக்கமின்மை, உற்சாகமின்மை, பசியின்மை அத்தோடு என்னிலடங்காக வியாதிகளைத் தங்கள் வாழ்விலே கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்தக்காரரண்கள் தான் தங்கள் சொந்த வாழ்விலே பரிதாப நிலையோடு நோக்குமளவிற்கு அவர்களைத் தளவிலை கீழ்க்கண்டது.

ஆணால் சில வேளைகளிலே இந்த மனச்சோர்வுள்ள நிலையானது அசாதாரண நிலையின் குணங்குறிகளாக மட்டுமே தோற்ற மளிக்கின்றன.

அசாதாரண நிலையைக் கண்டு மனங்கோணாமல் ஆறுதலளிப்போம்; அரவணைப்போம்! அவர்களும் வாழ்வதற்குச் சுதந்திரமுடையவர்களே. என்று உணர்ந்து செயற்படுவோம்.

சிந்தி, செயற்படு

ஜே. சுத்தியரங்கன்

தன்னம்பிக்கை இல்லாத வாழ்க்கை
தாரமில்லாத மனவாழ்க்கை போன்றது.

உண்மை நட்பில் கொடுப்பதும் வாங்குவதும்
நாணயத்தின் இரு பக்கம் போன்றது.

வாய்மையையும் ஒழுங்கையும் நீ கடைப்பிடி
உலகமே உன்னிடம் மயங்கும்.

செயல்கள்தான் என்னத்தின் மலர்கள்
இனபழும் துன்பழும் அதன் களிகள்.

எழுத்தாளர்களுக்கு

எழுத்தாளர்கள் தங்கள் ஆக்கங்களைத் தாளின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரம் எழுதி அனுப்ப வேண்டும்.

நாள் 39

அடிமை விலங்கு உடையட்டும்!

கமலா

எங்கள் அன்னை பூமியில் அவ் வங்களில் மூழ்கி, மூர்ச்சையற்று மூச்சிழந்தோம். தயாங்கள் எத் தனை? இழப்புக்கள் எத்தனை? தமிழூத் தாய் மொழி யாகக் கொண்டதால், வடக்கிலிருந்து கிழக்கு வரை குருதியாற்றில் மூழ்கினோம்.

நொருக்கப்பட்ட வீடுகள், நொந்து போன உள்ளங்கள், மழுஸையரென, மாதரென, வாலி பரென, வயோதிபரென அனை வரும் அவல ஆற்றில் நீச்சலடித் தோம்; நீச்சலடிக்கின்றோம்.

பாடசாலைகளே நொருங்கின. பணப் புழக்கமே இல்லையென்றாகியது. இறைவன் இருப்பிடங்களிலும் குருதியோடியது. வானத்தால் குண்டுமழை பொழிய, வதிவிடங்களில் இருக்க முடியாது வீதிகளில் வந்த வாள் வெட்டுக்காளானோமே! சர்வ தேசமே கண் ணீர் வடித்தது, சகல ஜீவன்களின் வதைவு கண்டு! தெய்வமும் கண் ணீர் வடித்தது.

பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகள், பிள்ளைகளை இழந்த பெற்றோர், கணவரை இழந்த மங்கையர், கற்பைப் பறிகொடுத்த கணியர், வீடுகளை இழந்த மக்கள், வீதிகளில் விழுந்த மக்களை சொல்லொணாத் துயரத்தில் ஆழந்தோம்.

இவை மட்டுமா? உணவுப் பொருட்களே இல்லையென்றாகி

யது. விலைவாசி வாளை எட்டியது அந்தோ! பட்டினியாலும் மரணம் கிட்டியது. ஆற்றிவு பெற்ற ஆற்றிலுயர்ந்த மானிடப் பிறவி யெடுத்தும், மந்தைக் கூட்டம் போலானோம் அகதி களை நாமம் சூட்டப்பட்டு அல்லற்படுகின்றோம்! ஆயினும், அவல ஆற்றைக் கடக்க ஒற்றுமைப் பாலத்தை ஒருங்கிணைந்து கட்டுகின்றோம்.

சிவப்பு ஆற்றில் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்றுண்டு போயின. சாதி, பேதங்கள் சாகடிக்கப்பட்டன. சோகக் காற்றில் உயர்வு தாழ்வுகள் பறந்து விட்டன. இழப்புக்கள், இன்னல்கள், துயரங்களில் ஒன்றாகி ஓற்றுமை. பரஸ்பரம் உதவி புரிந்து வாழ்கின்றோம்! துயரங்களில் இழப்புகளில், உரிமைகள் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் ஒற்றுமையுற்றதால், எம்மை அழிக்க வந்தோர் எம்மை நெருங்க முடியவில்லை. எத்தனை அழிவுக் கலங்கள் வைத்திருந்தும் கிட்ட வர முடியாது எட்டி நின்று விழிக்கின்றனர்!

இவ ஒற்றுமை ஒங்கட்டும்! பரஸ்பரம் பசுஞ் சோலையாகட்டும்! புரிந்துணர்வு இமயம் போலுமிட்டும்! இவற்றால் எம்மினத்தின் அடிமை விலங்கு உடையட்டும்! சுதந்திரக் காற்று எம்மை அணைக்கட்டும்! நாம் தமிழன்னையின் மனங்கவர்ந்த யெந்தராக, புதல்வியராக உரிமைகளுடன் வாழ புது வருடம் புதிய பாதையை வகுக்கட்டும்!!

ஆரம்ப, இடைக்காலப் பருவத்தில் குழந்தையின் அறிவு விருத்தி.

எஸ். டேமியன், அ. ம. தி.

குழந்தைப் பருவத்தின் இறுதிக்கால கட்டத்தில் ஒரு பிள்ளையானது ஒரு கட்டத்தினை பூர்த்தி செய்த ஆற்றல் மிதந்ததாயிருக்கின்றது. ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையென்பது நீண்டகால நிகழ்வுகளைக்கொண்டதாய் அமைவதில்லை. மனிதர் இவ்வுலகில் தோன்றுவதும், வாழ்க்கை நடத்துவதும், மறைவதும் இயற்கை. ஆனால் இரண்டு வயதுக் குழந்தையானது அப்பருவத்தில் அவற்றையிட்டு எவ்வித பாதிப்பினையும் அடைவதில்லை. அதேவேளை அநேகமான குழந்தைகள் உலகில் அன்றாட வாழ்வில் தாம் காணும் பொருட்களினதும், அவற்றின், தன்மைகள் நிகழ்வுகள் குறித்தும் அவை எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன என்று நிச்சயமாக தீர்மானித்துக்கொள்ளவும் கிரகித்துக்கொள்ளவும் சக்திய டையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் தாம் வாழும் குழலையும் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளையும் அவதானிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்களைவும் இருக்கின்றனர். இக்குழந்தைகள் இப்பருவத்தில் தமது தாய்மொழியைப் பேசுவதற்கு ஆரம்பிக்கவும் முயற்சிக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறான செயற்பாடுகள் யாவும் ஆரம்பகால இயக்க செயற் பாட்டு விருத்தியின் அம்சமாகும் என பியாஜே கருதுகின்றார். ஏனைய விரிவாக்க உளவியலாளர்கள் இக்கால கட்டப்பகுதியினை குழந்தைப் பருவத்தின் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்து அதாவது 2 வயதிலிருந்து 7 வயது வரை நிலவுகின்ற காலப்பகுதி என்று கூறுகின்றார்கள். இப்பருவமானது திரள்வளர்ச்சியின் இயக்கப்பருவத்தினால் நீடித்துச் செல்கின்றது. இதை நாம் இடைக்கால அல்லது மத்தியகாலக் குழந்தைப்பருவம் எனலாம். இப்பருவமானது 7 வயதிலிருந்து 11 வயதுவரைக்கும் நீடிக்கிறது.

ஆரம்பகால குழந்தைப்பருவத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு தமது சொந்த வலிமையினால் புலன்காட்சிகளைப் பிரித்து உணர்வதற்கு முடிவதில்லை என்று பியாஜே நம்புகின்றார்.

7 வயதிற்கும் 11 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை திரள்வளர்ச்சி இயக்க நனுக்க முறைப் பிரிவு என்று பியாஜே அழைக்கின்றார். பொருட்களின் தோற்றப்பாடுகள் மாறுவதேயோழிய அவற்றினுடைய தரத்தன்மை மாறுவதில்லை என்றும் அவற்றை மதிப்பீடு செய்வதும் பேணிப்பாதுகாப்பதும் இவ்வாறான நுனுக்க முறைகளின் அம்சமாகும் என்றும் கருதுகின்றார்.

ஞாபக வளர்ச்சியும் ஆய்ந்தறிதலும்

குழந்தைப்பருவத்தினுடைய அறிவாற்றல் வளர்ச்சியின் பிரதான அம்சமான ஞாபகம், ஆய்ந்தறிதல் என்பன அபருவத்துக்குரிய முக்கியமான காாணிகளாக உள்ளன. ஞாபக சக்தி இயல்பான வளர்ச்சிப் போக்கு மட்டுமல்ல, எவ்வாறு அவர்கள் ஞாபக சக்தியை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது பற்றியும், எப்படி ஞாபக சக்தியைப் பெருக்கிக் கொள்கிறார்கள் என்பதுபற்றியும் உளவியலாளர்கள் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஞாபக வளர்ச்சிக்கான முறை

குழந்தைகள் எவ்வாறு ஞாபக சக்தியை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்கின்றார்கள்? என்ற வினாவுக்கும் அவர்கள் மீனா ஒத்தப்பார்த்தல் அல்லது மீனா அழைப்பதன் மூலமும் அல்லது வரிசைப்படுத்திக் கூறுவதன் மூலமும் தாங்கள் எவ்வாறு தகவல்களைச் சேகரித்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற வினாக்களுக்கு விடைகளாக, ஞாபக வளர்ச்சியில் ஏற்குகிற பிரச்சினைகளுக்கு, பிள்ளைகள் தாங்களாகவே தீர்வுகண்டு அவஞாபக வளர்ச்சியில் அவர்கள் வளர்ச்சியடையும்போது இதுபோன்ற வினாக்களுக்கு பதில்களை நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம்.

ஞாபகப்படுத்தும் முறையில் விஷயங்களை நிரல்படுத்திக் கொல்வதில் குழந்தைகள் சில தடைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பயிற்சி செய்கின்ற முறையில் வாய்மொழிமூலம் மீனச் சொல்லிப் பார்க்கும் முறையும் ஒன்றாகும். வாய்மொழிமூலம் மீனச் சொல்லிப் பழகும் முறையில் குழந்தைகள் அதிக ஆர்வம் செலுத்துவதற்கு இவ்வளர்ச்சி முறையானது மிகவும் சிறப்பானதாகவும் இருக்கின்றது. உதாரணமாக நாம் ஆரம்பப்பாடசாலைகளில், சில பாடங்களை வாய்மொழி மூலம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சிறிது நோத்திற்குப்பின் தாங்களாகவே திருப்பி அப்பாடலைப் பாடிக்கொண்டு செல்வதையும் அவதானிக்கலர்ம். 5 வயதுக் குழந்தையானது ஒரு போதும் மீனச் சொல்லிப்பழகும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ள முடியாது. பொதுவர்க 7 வயதுக் குழந்தைகள் வாய்மொழி மூலம் மீனவும் சொல்லிப்பழகுவதன் மூலமும் தங்கள் ஞாபக சக்தியை வளர்த்துக்கொள்கிறார்கள். அதிலும் 10 வயது சிறுவர்கள் மீனச் சொல்வதில் அதிகம் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள்.

ஞாபக சக்தியைப் பற்றிய அறிவு

ஞாபக சக்தி ஆய்ந்தறிதல் ஆகியவற்றின் ஒரு பதுதியாகவே ஞாபகத்தினை வளர்த்துக்கொள்ளும் முறையானது அமைந்துள்ளது. குழந்தைப் பருவத்தின் மத்திய பருவத்தில் தாங்களாகவே ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவும், ஆய்ந்தறியவும், மீண்டும் சிந்திக்கவும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். சிறுவர் ஞாபக சக்தியினை எவ்வாறு வளர்த்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு எவ்வாறு தம்மை வளப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்கின்ற முறையினை ஞாபக சக்தியைப்பற்றிய அறிவு என்று கூறுகின்றோம். இடைக்காலப்பருவத்தில் ஞாபக சக்தியினைத் தாங்களாகவே வளர்க்கின்ற முறையானது ஒரு வளர்ச்சிக்கட்டமாக அமைகின்றது.

சுதந்திரம் வேண்டுமெனில்.....

— அருட் சகோதரர் எஸ். தொபியாஸ்
சிலாபம்

வரலாறு படைத் து விட்டான் மனிதன் என்று விஞ்ஞான உலகம் இன்று பெருமைப் படுகின்றது.! ஆனால் அந்த மனிதனின் வாழ வில் நிம்மதி இன்றி அல்லற்படுகின்றான். உள்ளம் அமைதியின்றி ஏங்கித் தவிக்கின்ற நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றான்.

உலகெங்கும் இன்று எல்லோருக்குமே, எதிலுமே ஏற்பட்டிருக்கும் நிம்மதியற்ற நிலையினால் உண்டாகியுள்ள பாதிப்புக்கள் மனித சமுதாயத்தை உருக்குலைப் பதையும், அதன் காரணமாக புதிய உருவாக்கங்கள் எழுந் துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது.

அன்றாடவாழ்க்கையில் தனிமை வாழ்க்கைதான் நிம்மதியைத் தருவது என்று அன்று கானகம் சென்றான் மனிதன்: இன்று ‘நிம்மதியே வேண்டாம், பாதுகாப்பே போதும்.!’ என்று காட்டுக்குள் வாழ விரும்புகின்றான்.

இல்லற வாழ்வை தனது இல்லத்தில் வாழ்வதில் இன்பம் கண்ட மனிதன் இல்லங்களில் வாழ்வதை விட பதுங்கு குழிகளில் வாழ்வது தான் பாதுகாப்பு என்று கருதி குழி தோண்டி அதில் பதுங்க விரும்பும் காலமிது.

முன்பு குப்பி விளக்கு வெளிச்சத்தில் வாழ்ந்து, அந்த வெளிச்சம்

காணாதென்று மின்சாரத்தை கண்டுபிடித்து, அந்த வெளிச்சத்தில் பகட்டாக வாழ்ந்த மக்கள் இன்று அந்த நிலை துண்டிக்கப்பட்டதால் எந்த நிலையிலும் - பயங்கர இருஞி ஆம் வாழ முடியுமென்ற மனநிலை தோன்றிவிட்ட காலமிது.

விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டதால் புரட்சிப் போராட்டங்கள் நடத்திய மனிதன், இன்று எந்த விலை உயர்வையுமே ஏற்றுக் கொண்டு உயிர் வாழ்ந்தால் மட்டுமே போதுமென்று வாழும் நிலை தோன்றியுள்ள காலகட்டமிது.

பலதரப்பட்ட அடக்குமுறைகள் மத்தியில் தோன்றியதுதான் சுதந்திர தாகம்!

விடுதலை உணர்வு

இப்படிப்பட்ட நிலையில் புதிய மனிதனாகத் தன்னைத்தானே அறிந்து அவனை அவனாக ஏற்று மனிதத்தன்மைகளை மதித்து, உருக்குலைந்துள்ள நிலையினை புதிய வார்ப்பில் உருவாக்குவது யார்? இன்று யார் யாரை உருவாக்குவது? பெற்றோர் பிள்ளைகளையா? பிள்ளைகள் பெற்றோர் களையா? ஆசிரியர்கள் மாணவர்களையா? மாணவர்கள் ஆசிரியர்களையா? மதத்தலைவர்கள் மக்களையா? மக்கள் மதத்தலைவர்களையா? அரசியல் தலைவர்கள்

குடிமக்களையா? குடிமக்கள் அரசியல் தலைவர்களையா?

இதேபோல பலரும் பல காரணங்களைக் காட்டி தடுமாறிச் செல்லும் காலமிதோ. ஆனால் எந்தவற்றினால்வழியென்றே தெரியாது உணராது வாழுகின்ற சமுதாயமே நாம் காணக்கூடிய சமுதாயம். இந்நிலையில் மனிதனை முழுமனி தனாக வாழச் செய்வது அவனது அனிறாட சகல தேவைகளையும், குறிப்பாக அவனது உடல் உளுணர்வுகளை உணர்ந்து அவனது வளர்ச்சியில் அவனை ஊக்குவிப்பதுவும், அதில் பயன் காணப்படுவும், அதேபோல் அவனது தளர்ச்சியில் துணை நின்று, உறுதிப்படுத்தி நிலைக்கச் செய்வதுவுமே முக்கிய பொறுப்பாரும். இப்படிப்பட்ட சமுதாயம் உருவாக்க வேண்டும்மென்றால் அதற்குக் காரணமாக விளங்கும் தளர்ச்சிநிலையை பய உணர்வைப் போக்க வேண்டும்.

யாருக்கு யார் ஆலோசனை கூறுவது? யாரை யார் உறுதிப்படுத்துவது? உருப்படுத்துவது? யார் குரலை யார் செனிமடுப்பது? எல்லோருமே இன்று சமநிலை அந்தவர்கள் போல மாறிவிட்டனர்.

பெரியவர்கள், சிறியவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், இப்படிப்பல தரப்பட்ட நிலையினர்கள் மதியில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அறந நிலையில் மதிப்பு மரியாதையே அா சுழிநிலை. இதற்குக்

காரணம் பயம். பயமே இவற்றையெல்லாம் வளர்த்து விட்டது.

கல்வி, விஞ்ஞான வளர்ச்சி, நாகரிக வளர்ச்சி, புதிய கண்டுபிடிப்புகள். இனைய தலை முறையினரிடம் காணப்படும் எல்லைகடந்த விரக்தி மனப்பான்மை, பெரியவர்கள் மனதில் தோன்றியுள்ள வெறுப்புணர்வு, தன்கையேதன் கண்ணைக் குத்தியது போன்ற உணர்வு, மனிதமாண்புகள் அற்ற ஒரு சமுதாயத்தில் இறை அரசை நிலைக்கச் செய்வதற்கு இறை வாழிபாடுகள், வாழ்க்கைக்கு தொடர்பு தொடுப்பதற்கு தோன்றிய மதங்கள் அதில் பொருளாற்ற தாக மாறுவதில் தோன்றியுள்ள நிலையேகாரணம்.

இதனை மாற்றி புதிய சமுதாயம் கட்டியேழுப்பி அதன் மூலம் புத்தொளிபெற்று மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்து அடிமை விலங்குகளான சுயநலம் தகர்த்து, பிறர்நலவாதியாக வாழ்ந்தால் மனிதனது எல்லாவிதமான குறைகளும் நோய்களும் நீங்கும். அப்போது தான் மனித மனம் அமைதி பெறும். அமைதி நிலவும்போது தான் உள்ளத்தில் சாந்தி நிலவும். மறுவுலகில் தேடுவது இவ்வுலகில் தோன்றி எம்மினம், “எம்மொழி, எம்மக்கள், எம்நாடு, என்ற உணர்வுகள் மேலோங்க வேண்டும். அங்கேதான் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க முடியும். சுதந்திர தாகத்தைத் தீர்க்கமுடியும்!

வாசகர்களே ! எழுத்தாளர்களே !!

நான் இதழின் கால தாமதம், கால மாற்றமே!

இந் நெருக்கடியிலும்

புத்தாண்டு இதழைப் பிரசரித்து

தங்கள் கரங்களில் தவழவிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்!

விலைவாசி உயர்வின் தாக்கம்

எமது இதழின் விலையில் ஏற்பட்ட மாற்றமாக
வாசகர்கள் நன்கு உணர்ந்து

துணைபுரிவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில்
வெளியிடுகிறோம்.

தனிப் பிரதி விலை ரூபா 8/-

ஆண்டுசீச் சந்தா (தபாற் செலவுடன்) ரூபா 50/-

● ● ●

சந்தா செலுத்தாதவர்களுக்கு, பீரதிகள் கண்டிப்பாக
அனுப்பப்படமாட்டது என்பதை
வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

● ● ●

அடுத்த இதழின் கருப்பொருளாக

விவேகம்

இடம்பெறுகின்றது.

உங்கள் ஆக்கங்களை

விரைவில் அனுப்பிவையுங்கள்!

தொடர்பிற்கு: நான் ஆசிரியர்

'வசந்தகம்', கவாமியார் வீதி,

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம்.

FUL-VUE

'NAAN' Psychology - Magazine
O. M. I. Seminary, Colombuthurai.

FOR YOUR VISIT

முதுமையிலும் இளமை

இளமையிலும் கவர்ச்சி

பார்வையும் பளிச்சிகிறது

முத்துப்பஸ் அழகைத் தருகிறது!

அதன் ரகசியம் இதுதான்

MORAIS

OPTICIANS AND DENTAL TECHNICIANS

50, CLOCK TOWER ROAD,

JAFFNA.

அழகுத் தோற்றுத்துக்கும், பார்வைத் துலக்கத்திற்கும்
பரிசீலித்து அளிக்கும் கண்ணாடிகள் உண்டு!

பஸ் அழகுடன் சொல்லழகும் தர, தரமான பல வருட
அனுபவ முத்திரை பதித்தவர்களை நாடுங்கள்!

மொறாயஸ்

(வெலிக்டன் தியேட்டர் முன்பாக)

50, மணிக்கூட்டு லீதி,
யாழ்ப்பாணம்.